

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **39**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 23 juni 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum en Dirk Peeters betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, MINA 4 – 584 (2009-2010) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	5
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de problemen bij de toepassing van het akkoord van februari 2010 inzake de luchthaven van Zaventem door de val van de federale regering	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het stijgend aantal jongeren dat het middelbaar onderwijs verlaat zonder diploma ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het stijgend aantal jongeren dat het middelbaar onderwijs verlaat zonder diploma	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van de benoeming van een nieuwe gedelegeerd bestuurder voor de VRT ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van de benoeming van een nieuw gedelegeerd bestuurder voor de VRT ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van de benoeming van een nieuwe gedelegeerd bestuurder voor de VRT	14
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met informateur Bart De Wever en de nieuwe bevoegdheden en middelen die de Vlaamse Regering vraagt in het kader van een verdere staatshervorming	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het lage aantal nieuwe elektrische wagens	24
ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de activering van nieuwe en/of gewijzigde zorgvormen en het ondersteunen van mantelzorgers tijdens de vakantieperiode	28

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de bevoegdheden van Kind en Gezin bij de screening van onthaalouders en de beperking van het aantal risicogevalen	32
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	35
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en de Verklaring, ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008 – 324 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	35
Artikelsgewijze bespreking	41
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Protocol van wijzigingen bij het Verdrag betreffende de Internationale Hydrografische Organisatie, aangenomen in Monaco op 14 april 2005 – 366 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	42
VERZOEK tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger Voorstel tot aanvulling van de agenda	42
VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE VOOR HET ELEKTRONISCHE BESTUURLIJKE GEGEVENSVERKEER Bekrachtiging van het huishoudelijk reglement	42
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum en Dirk Peeters betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, MINA 4 – 584 (2009-2010) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	43
VERZOEK tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger Voorstel tot aanvulling van de agenda	44
Bespreking en stemming	44
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en de Verklaring, ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008 – 324 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	45
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Protocol van wijzigingen bij het Verdrag betreffende de Internationale Hydrografische Organisatie, aangenomen in Monaco op 14 april 2005 – 366 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	46
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	46
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	48
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	48

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Jan Verfaillie: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Marc Hendrickx, An Michiels: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Philippe De Coene, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 60/32)

Ik wijs de vergadering tevens op het jaarverslag 2009 van het Instituut Samenleving en Technologie, dat op 15 juni 2010 is ingediend en op 21 juni 2010 onder de Vlaamse volksvertegenwoordigers is verspreid. Overeenkomstig artikel 87, eerste lid, van het Reglement van het Vlaams Parlement neemt de plenaire vergadering kennis van dat jaarverslag en zullen de voorstellen en aanbevelingen uit dat jaarverslag worden behandeld door de bevoegde commissies.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum en Dirk Peeters betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, MINA 4 – 584 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Watteeuw bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, de heren Sanctorum en Peeters hebben een voorstel van resolutie ingediend betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, het zogenaamde MINA 4. We vragen daarvoor de spoedbehandeling.

De voorzitter: We zullen ons daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de problemen bij de toepassing van het akkoord van februari 2010 inzake de luchthaven van Zaventem door de val van de federale regering

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, de federale regering is gevallen en volgens sommigen heeft ze heel weinig goede dingen gedaan. Over één zaak was iedereen het echter eens: het luchthavenakkoord dat in februari 2010 door Etienne Schouppe werd gesloten, is op gejuich onthaald. Er kwam eindelijk rechtszekerheid in de regio. De heer Van Mechelen heeft er jarenlang zijn tanden op stukgebeten. De regering-Leterme had een positieve beslissing genomen, die het draagvlak voor de luchthaven kon herstellen.

Door de val van de regering kon dat luchthavenakkoord, dat dateert van februari, niet worden uitgevoerd. Wel heeft de ontslagnemende regering een aantal besluiten genomen, onder meer inzake de windnormen, die zouden ingaan op 1 juli, en waar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zich tegen verzet. In volle verkiezingen hebben bepaalde Franstalige politici, zoals mevrouw Milquet en de heer Reynders, gezegd dat het een totaalakkoord is en dat men er geen onderdelen van kan uitvoeren.

Minister, we hebben dit in het Vlaams Parlement besproken. Op 18 maart 2010 hebben we een resolutie goedgekeurd. Wat is er inmiddels nog gebeurd? Is er overleg gepleegd? Bent u op de hoogte van het dispuut? Bepaalde onderdelen zouden wel of niet worden uitgevoerd. Wat is de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van het luchthavenakkoord? Ik hoop dat dit akkoord in het nieuwe regeerakkoord van de regering-De Wever-Di Rupo kan worden opgenomen. Het lijkt me in elk geval belangrijk het standpunt van de Vlaamse Regering te kennen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, in de oorspronkelijk ingediende actuele vraag luidt de vraag of dit punt al dan niet onder de lopende zaken valt. Ik zou daar een heel kort antwoord op kunnen geven. De heer Van Rompuy zou die vraag zelf in de Kamer van Volksvertegenwoordigers moeten laten stellen.

Ik zal hier misschien toch ook kort iets over zeggen. Het luchthavenakkoord dateert van februari 2010. Dit tijdstip valt voor de val van de federale regering. Staatssecretaris Schouppe wil dit akkoord nu uitvoeren. Aangezien het akkoord is bereikt, valt de uitvoering volgens mij effectief onder de lopende zaken. Ik kan die beslissing echter niet nemen. Dat is de stand van zaken.

Op 28 april 2010 heeft de staatssecretaris me schriftelijk om een advies gevraagd. Ik heb die brief hier voor me liggen. We zijn in de procedure betrokken. De minister-president heeft de staatssecretaris geantwoord dat we nog een aantal bijkomende gegevens nodig hebben. We hebben het voorontwerp van wet ontvangen. Het advies van de Raad van State is daar niet aan toegevoegd. Aangezien die bijlage ook ontbreekt, is het evenmin duidelijk hoe de vliegroutes zullen worden toegepast.

De minister-president heeft die brief in mei 2010 verstuurd. De staatssecretaris heeft daar nog geen antwoord op gegeven. We verwachten dit antwoord zo snel mogelijk. Aangezien de brief van 28 april 2010 een aantal officiële gegevens niet vermeldt, hebben we nog geen standpunt kunnen innemen of advies kunnen uitbrengen.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank de minister voor het antwoord. Dit blijft natuurlijk een federale discussie. Ik merk echter dat andere gewesten hier standpunten over innemen. Mijn persoonlijk standpunt is dat het luchthavenakkoord best in zijn totaliteit wordt uitgevoerd. Indien bepaalde onderdelen wel en andere onderdelen niet worden uitgevoerd, zal opnieuw discussie ontstaan. Het gaat hier immers om een globale vermindering van de geluidsdruk.

De evenwichtige spreiding wordt op geluidsquota, windnormen en dergelijke gebaseerd. Dit moet deel van een globaal akkoord uitmaken.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, op 28 april 2010 is de Vlaamse Regering gevraagd advies uit te brengen. De Vlaamse Regering heeft de bijkomende documenten echter nog niet ontvangen. Het advies van de Raad van State over dit ontwerp zou vrij kritisch zijn. De vraag is of de uitvoering op 1 juli 2010 van start kan gaan. De termijn om alsnog advies uit te brengen, wordt op deze manier natuurlijk zeer kort.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, het moet voor iedereen duidelijk zijn dat Brussels Airport een draaischijf van economische activiteit is. We moeten natuurlijk rekening houden met de ter zake geldende veiligheidsvoorschriften. We kunnen de routes met betrekking tot de geluidshinder zodanig optimaliseren dat de vliegtuigen met betrekking tot de windrichtingen op de grens van het veilige vliegen. Het is vooral belangrijk dat er wetgeving komt. Iedereen die in de buurt van de luchthaven woont, weet dit. We geven premies voor bijkomende isolatie. Dat kan allemaal. Om zeker te zijn dat de economische activiteiten in de rond de luchthaven niet in gevaar worden gebracht, moeten we echter rechtszekerheid creëren. Deze activiteiten mogen niet door een politiek spel tussen de verschillende gewesten in het gedrang worden gebracht.

Minister Joke Schauvliege: Het was inderdaad positief dat in februari dat akkoord is afgesloten. Het is een zaak van historisch belang. De Vlaamse Regering heeft altijd het standpunt ingenomen om dat akkoord een kans te geven. Daarom hebben we bijkomende informatie gevraagd om op basis daarvan, en niet op basis van verklaringen en dergelijke, een oordeel te kunnen vellen.

De brief waarin om bijkomende informatie is gevraagd, is door de minister-president op 25 mei verstuurd. Het lijkt normaal dat die informatie er nog niet is. Mijnheer Sabbe, het is zeker niet de bedoeling om daarover politieke spelletjes te spelen, integendeel. Hoewel ik daarover niets heb te zeggen, kan dit dossier op het eerste gezicht als een lopende zaak worden beschouwd en behandeld. Maar u moet begrijpen dat we enkel op basis van voldoende correcte gegevens een advies kunnen geven.

Mevrouw Eerlingen, wat de timing betreft, moet ik verwijzen naar de federale regering. De federale regering kan eenzijdig windnormen opleggen. Ik weet echter niet of dat allemaal vanaf 1 juli van kracht wordt. Wat dat betreft, wachten we nog op het antwoord van de federale regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het stijgend aantal jongeren dat het middelbaar onderwijs verlaat zonder diploma

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijk tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het stijgend aantal jongeren dat het middelbaar onderwijs verlaat zonder diploma

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, collega's, gisteren raakte een studie van het Steunpunt Studie- en Schoolloopbanen bekend. Daaruit blijkt dat het aantal jongeren dat de school zonder diploma verlaat enorm is toegenomen, van 11 procent 8 jaar geleden tot 14,5 procent vandaag.

Dat heeft heel terecht ophef veroorzaakt. Yves Desmet wijdde er vanochtend zijn hoofdartikel aan. Hij zegt dat het om een maatschappelijk probleem gaat waar we zwaar moeten aan tillen. Het is niet enkel een probleem van jongeren die de school verlaten, maar ook van jongeren die niet op de arbeidsmarkt terechtkomen en later misschien uit de maatschappelijke boot zullen vallen.

Het is een belangrijk probleem, maar ook een probleem dat al zeer lang is gekend. Hier wordt bevestigd wat we al zeer lang wisten. In 2002 is het Pact van Vilvoorde afgesloten. Daarin is de doelstelling opgenomen om dat cijfer tegen 2010 te halveren.

Minister, ik moet eerlijk bekennen dat ik teleurgesteld ben over uw antwoorden in de pers. U zegt dat u het probleem zult onderzoeken, maar concrete oplossingen schuift u niet naar voren. Hebt u concrete oplossingen? Die zou u inmiddels moeten hebben. Wat zult u ondernemen om het probleem aan te pakken?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Voorzitter, minister, collega's, op 11 maart 2009 heb ik dezelfde vraag aan toenmalig minister Vandenbroucke gesteld. Mijn eerste vraag is deze: spreken we over dezelfde cijfers? Toen waren het ook al cijfers uit een bekendgemaakte studie.

De cijfers die ik vandaag in de pers lees, zijn nog een beetje erger. Ik vermoed dus dat het om een actualisering gaat. De cijfers zijn hier al vermeld. Het valt me op dat de onderzoekers rond professor Van Damme duidelijk stellen dat ze de oorzaak niet onmiddellijk kunnen blootleggen: "Ik meen te mogen stellen dat het om een veelvoud van factoren gaat." Dat zegt hij.

Ik denk dat dat inderdaad het geval is. Het verschil in de vraagstelling met de collega ligt erin dat ik eigenlijk wel wat dat betreft meer specificiteit wens te kennen en niet zomaar een aanvoelen. Kunnen we daar een aantal lessen uit trekken? Kan er beter worden gefocust op wat die verschillende elementen zijn? Ik denk dat het om een veelvoud van factoren gaat. Minister, op welke manier denkt u met deze cijfers te moeten omgaan? Welke finaliteit wenst u daaraan te geven, om vervolgens vanuit het beleid daar de nodige conclusies aan vast te knopen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik ben het absoluut eens met mevrouw Meuleman dat dit maatschappelijk heel goed in het oog moet worden gehouden en, meer nog, dat het nog meer actie vraagt. Die cijfers zijn verontrustend, ook al moeten we met cijfers altijd oppassen. Als ik naar de Europese gegevens kijk en hoe men die verzamelt, dan blijkt dat in Vlaanderen het aantal 'early school leavers' onder 10 percent zit. Maar uit de cijfers die wij zelf laten berekenen door het steunpunt, blijkt dat we dat cijfer niet halen. Er zit dus een verschil op. Dat heeft wellicht te maken met de wijze waarop men statistieken berekent.

Het is een Europees fenomeen. We zijn niet de enige regio in Europa of in de wereld waar de ongekwalificeerde uitstroom uit het secundair onderwijs stijgt. De studie bevestigt het fenomeen. Dat is ook de reden waarom we in het regeerakkoord en de beleidsnota verder bouwen op het beleid van de afgelopen jaren en zeggen dat het een zeer bijzonder aandachtspunt is. Ik kom daar zo dadelijk op terug.

Het heeft me ook een beetje verbaasd dat het enkel gaat om een kwantitatieve studie, en dat heeft professor Van Damme heel duidelijk aangegeven. Op basis van een databank worden gegevens bekeken. Het is geen studie die naar de oorzaken gaat en bekijkt hoe dat komt. We hebben natuurlijk wel vermoedens. Een van de belangrijke redenen is de verkleuring van de samenleving. We moeten niet rond de pot draaien: de migratie is ongetwijfeld een heel belangrijke factor die meespeelt. Het is niet zo dat mensen uit de migratie per definitie minder kansen krijgen of minder talenten zouden hebben, alleen al de taalachterstand speelt,

alsook het aanpassen aan een nieuwe omgeving, het niet hebben van diploma's enzovoort. Het gaat om een aaneenschakeling van gegevens.

De tweede reden is dat er de afgelopen jaren een merkwaardige stijging is van het aantal doorverwijzingen naar het buitengewoon onderwijs. U weet dat iemand die in het buitengewoon onderwijs zit, in de regel geen diploma krijgt. Dat verklaart mede waarom dat cijfer stijgt. Ik kom onmiddellijk terug op de maatregelen die we moeten nemen.

Ten derde moeten we durven toegeven dat de laatste jaren het niveau van ons onderwijs gestegen is in vergelijking met vroeger.

Het is dus een combinatie van factoren, waarover we heel duidelijke vermoedens hebben maar wat niet is bewezen. Daarom heb ik opdracht gegeven, alvorens de studie is uitgekomen, om verder onderzoek te laten doen naar de oorzaken van dit stijgend cijfer, en niet alleen bij ons.

Wat gaan we daaraan doen? Er is heel de hervorming van het secundair onderwijs. Een van de doelstellingen die nog is opgesteld door mijn voorganger, was juist de hervorming van het secundair onderwijs zo te organiseren dat je minder ongekwalificeerde uitstroom hebt door de keuze later te laten maken, wat ook de professor vraagt, door heel het onderscheid tussen aso, tso en bso, dat achterhaald is en gebaseerd is op vooroordelen bij het maken van keuzes, anders te bekijken, en door daarop in te spelen in de manier waarop we aan remediëring en gedifferentieerd onderwijs doen.

Ten tweede moeten we stringenter worden in ons taalbeleid. Daarom willen we de taal-diagnosetest op 6-jarige en 12-jarige leeftijd invoeren, niet om kinderen in de hoek te zetten en om slechte punten aan kinderen te geven, maar om heel gericht te kunnen remediëren, herstellen en kinderen extra ondersteuning te geven. Het is heel belangrijk dat we de doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs zeer goed bekijken. We zijn bezig met het opstellen van protocollen om de diagnose duidelijker af te lijnen. Er is dus een merkwaardige stijging. Het is niet normaal dat de afgelopen jaren veel meer kinderen, vaak gekleurde kinderen, naar het buitengewoon onderwijs worden doorverwezen.

Tot slot wil ik nog één nuance aanbrengen. Het is heel belangrijk, en ik wil het probleem daarmee niet ontkennen, dat we het onderscheid tussen onderwijskwalificatie en beroepskwalificatie opnieuw bekijken. We geven nu diploma's aan mensen uit de leertijd in het kader van SYNTRA, maar kinderen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs erkennen we niet. Die zitten niet in die cijfers. Dat wil niet zeggen dat die kinderen verloren zijn. Ze zijn niet verloren, ze hebben een beroepskwalificatie, alleen wordt dat niet meegeteld in onze cijfers.

Mevrouw Meuleman, we hebben dus wel maatregelen aangekondigd. Ik stel echter vast dat u maar één krant leest. Het klopt dat in die krant stond dat ik dit zou onderzoeken, maar via andere kranten, maar ook via de radio, had u kunnen vernemen dat ik wat ik nu zeg, eigenlijk ook al voor een deel heb gedaan.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik heb nog een aantal kranten gelezen. Ik heb in feite alles gelezen wat ik kon vinden. Ik vind niet dat er een oplossing bij is waarvan ik meen dat die nu eens alles zal oplossen. Professor Van Damme haalt uw voorbeeld van die taalproef net aan om aan te tonen dat die niet de oplossing is. Hij stelt dat daarin net een van de problemen schuilt: kinderen worden opnieuw doorverwezen om een jaartje over te doen. Ze worden geconfronteerd met wat ze niet kunnen, vanuit een deficitdenken. De oplossingen die u naar voren schuift, vind ik onbevredigend.

Uw regering is 1 jaar bezig. Gisteren was minister Lieten de minister van dienst in de commissie Welzijn. Zij heeft ook nog eens een onderzoek laten doen over de oorzaken van armoede bij kinderen. Het is toen ook over de problemen op school gegaan. Wat dat betreft, is alles nogmaals netjes onderzocht en gebundeld. De problemen zijn nogmaals

geïdentificeerd. Minister, dit probleem is uiteindelijk al sinds 2002 of nog veel vroeger bekend. Toen al wilde men het aanpakken. Ik heb hier een rapport dat de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid uit Nederland in 2009 heeft gepubliceerd over de uitval van ‘overbelaste jongeren’. Daarin worden de problemen stuk voor stuk opgesomd en geanalyseerd. De oplossingen worden bijna allemaal naar voren geschoven. Minister, u hebt tijd genoeg gehad. Het is echt wel tijd om te beginnen een aantal zaken aan te pakken.

De heer Kris Van Dijck: Minister, ik kan wel vrede nemen met uw antwoord. Ik ben er immers wel van overtuigd dat er reeds maatregelen zijn genomen, maar natuurlijk is dat nog niet ten volle te merken in deze studie. Ik weet ook dat taalachterstand maar één van veel elementen is, maar we zijn pas begonnen met het inburgeren van onze nieuwkomers en het werken met taaltesten en dergelijke. Dat staat nog in de kinderschoenen. Het is dan ook evident dat we dat nog niet kunnen terugvinden in deze cijfers. Ik denk dat iedereen, uzelf inbegrepen, ervan overtuigd is dat we die cijfers ernstig moeten nemen. De achterliggende gegevens – wat getest is en wat niet, wat in overweging is genomen en wat niet – zijn wel degelijk relevant als basis om de gepaste maatregelen te nemen. Ik schaar me echter niet bij diegenen die zeggen dat er de voorbije jaren ter zake niets is veranderd. Ik meen alleen dat we de ingeslagen weg voort moeten bewandelen. Waar nodig moet dat nog worden geïntensifieerd. Daar ben ik wel van overtuigd. Ik hoop dat die verdere studie die zaak mee kan ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, het verbaast me dat er, 8 jaar na het Pact van Vilvoorde, dat toch stelde dat het percentage vroege schoolverlaters zonder diploma moest worden gehalveerd, nog altijd geen studie is verricht om de oorzaken van die toename te onderzoeken. Men kan immers pas oplossingen aanreiken als men de oorzaken kent.

Ik ben ook blij dat mevrouw Meuleman verwijst naar een studie uit Nederland. Als men die studie volledig leest, merkt men dat erin wordt gesteld dat de kwaliteit van het onderwijs daalt indien de klas een grote groep allochtonen telt met een andere thuistaal dan het Nederlands. Een van de oorzaken is inderdaad de thuistaal: als leerlingen geen Nederlands spreken, dan hebben ze achterstand, moeten ze een paar maal hun jaar overdoen en vallen ze vroeger uit.

Ik wil ook nog eens wijzen op het belang van de taalbadklassen. Wij hebben een voorstel van resolutie ingediend, maar dat werd opzijgeschoven omdat men dat niet onmiddellijk wou bespreken.

Minister, schooluitval begint in de kleuterklas. Wij moeten niet naar het buitenland kijken. In de Commissie ad hoc Hoger Onderwijs was er in het kader van het onderwerp democratisering een zeer interessante bijdrage van professor Cantillon. Zij benoemde de oorzaken van het feit dat bepaalde groepen niet tot het hoger onderwijs geraken. Minister, u kunt eventueel nog eens professor Cantillon horen. U kunt dan duidelijk zien wat de oorzaken zijn. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, er zijn de voorbije jaren inderdaad heel wat inspanningen geleverd op dit vlak. Anderzijds is er toch ook de vaststelling dat er nu grotere achterstand is dan in 2002 en de jaren daarvoor. In Vlaanderen is de sociale ongelijkheid in vergelijking met andere Europese landen heel groot. Ondanks alle inspanningen betert dat niet. Mevrouw Meuleman heeft gelijk: er moeten dringend bijkomende maatregelen komen, en dat op verschillende vlakken.

Open Vld denkt daarbij vooral aan een nog vroegere inschrijvingsplicht dan de 5 jaar die er nu is. Dit moet zo vlug mogelijk en zo veel mogelijk na de kleuterschool. Er moeten

bijkomende inspanningen zijn voor het basisonderwijs in het algemeen. En dan zijn er de hervormingen van het secundair onderwijs. Professor Van Damme verwijst daar ook naar.

Deze hervormingen zijn dringend noodzakelijk. De minister heeft al regelmatig gezegd dat hij een decreet klaar zal hebben tegen 2014 en dat de hervormingen zullen beginnen in 2015. Dat betekent dat de eerste resultaten zichtbaar zullen zijn in 2021. Waar zijn we dan mee bezig? Ik pleit er in elk geval voor om op verschillende fronten bijkomende maatregelen te nemen en daarmee niet te wachten tot het einde van de legislatuur.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, ik word cynisch van al die cijfers en onderzoeken. Ik weet dat er al in het vorige beleid heel veel geïnvesteerd is. Wij investeren in secundair en hoger onderwijs, maar het probleem ligt veel lager. Ik hoor te weinig over investeringen in het kleuteronderwijs. Sommigen noemen als oorzaak van de taalachterstand het feit dat de thuistaal van die kinderen niet het Nederlands is. Het tegendeel is waar. Er zijn een aantal projecten waar men kan bewijzen dat het belangrijk is dat, om het Nederlands als tweede taal te leren, de kinderen hun taal beheersen. Ik vraag dat wij niet alleen zouden focussen op de taalachterstand die die kinderen in het Nederlands oplopen, maar dat wij ook zouden onderzoeken hoe wij veel meer gebruik kunnen maken van de taal die de kinderen veel beter beheersen, om zo naar het Nederlands over te gaan. Wij moeten enkele projecten die in Nederland lopen, evalueren en daaruit onze conclusies trekken om die achterstand in te halen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik ben toch lichtjes geïrriteerd door het feit dat u en ook de heer Van Dijck nogal relativerend doen over die cijfers. Het Pact van Vilvoorde stelt een vermindering van min vijftig voor. En wat hebben we in de realiteit? Een stijging op 6 jaar van plus twee. Dat is een regelrechte afgang. Vilvoorde is, als we niet opletten, het Lissabon van Vlaanderen aan het worden.

Minister, ik heb het ook al gezegd in de commissie: inzake het capaciteitsprobleem in het kleuteronderwijs hebt u energieke maatregelen genomen. Dat siert u. Ik hoop dat u dat ook zult doen met betrekking tot dit probleem, dat u zich niet zult wegsteken achter nog meer studies en dat er een perspectief komt op drastische maatregelen ter zake.

Er liggen een aantal dingen voor de hand. Ik denk bijvoorbeeld aan het dringend herzien van het leerplichtsysteem tot 18 jaar, zodanig dat de jongeren gemakkelijker hun weg vinden naar het werkplekleren. Minister, wij moeten ook eens zonder taboes het GOK-decreet en het diversiteitsprobleem onderzoeken, in het belang van alle leerlingen in Vlaanderen. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, collega's, de actuele vragen zijn meer dan terecht. We worden hier geconfronteerd met een immens maatschappelijk probleem. Het is dan ook onze plicht om daarover te debatteren. Ik ben me er echter ook van bewust dat we dit probleem in een tijdsruimte van enkele minuten niet fundamenteel kunnen oplossen. Complexe problemen vragen een genuanceerde aanpak. Ik stel dan ook voor aan de voorzitter, de collega's en de minister, om daar zo spoedig mogelijk, eventueel nog voor het reces en anders zeker bij de start van het parlementair werkjaar en liefst in september, een ruimer debat over te houden. We kunnen onmogelijk wachten op de hervorming van het secundair onderwijs zoals mevrouw Vanderpoorten zegt, om dit probleem fundamenteel op te lossen. Het feit dat in 2010 het aantal jongeren dat het middelbaar onderwijs zonder diploma verlaat, is gestegen, is een schandvlek voor het Vlaams onderwijs.

De voorzitter: Mijnheer Watteeuw, er mogen zich maximum zeven sprekers aansluiten bij een actuele vraag. Vijf andere partijen hebben zich aangesloten. Mevrouw Meuleman en de

heer Van Dijck staan op het spreekgestoelte. Dat zijn dus zeven sprekers in het totaal. Ik pas enkel het Reglement toe. *(Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw)*

Mijnheer Watteeuw, u moet nu niet opmerken dat u me daaraan zult herinneren. Ik pas het Reglement toe. Ik vind dit allesbehalve intellectueel eerlijk.

Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik deel die verontwaardiging. Wie van jullie aanwezig was op plaatsen waar ik heb gesproken, heeft al gehoord dat ik heel vaak mijn uiteenzetting wilde beginnen met te zeggen dat ik het een schande vind dat een op zeven jongeren in onze samenleving het secundair onderwijs verlaat zonder diploma. Ik ben ook bijzonder geschrokken van die cijfers. Overal waar ik kom, en dat is op vele plaatsen in het land, mevrouw Meuleman, schrikken mensen van die cijfers. U moet mij dan ook niet overtuigen van het feit dat het om een bijzondere opdracht gaat.

Ik wil hier vandaag echter niet de indruk wekken, en dat mag u ook niet doen, dat welke minister dan ook dit probleem op een-twee-drie kan oplossen. Dit is een maatschappelijk probleem dat de afgelopen 20, 30 à 40 jaar is ontstaan en dat niet met toverformules kan worden opgelost. Dat is onmogelijk. Ik wil ook niet tot dat soort politici behoren dat u dat wilt doen geloven.

Betekent dit nu dat we rustig moeten zitten wachten en niets moeten doen? Uiteraard niet. Dat doen we dus ook niet. Onder de vorige regeringen zijn al maatregelen genomen om dit probleem aan te pakken. Ik denk aan de kleuterparticipatie, meer bepaald de toelatingsvoorwaarde die is ingevoerd en die dit jaar voor het eerst zal worden toegepast. Een ander voorbeeld is de koppeling tussen de aanwezigheid op school en de studietoelage. Zo kan ik nog een hele reeks maatregelen opsommen. Wij zijn ook bezig met maatregelen. Wat veel onderwijspartners echter terecht hebben gezegd, is dat er niet geëxperimenteerd kan worden met kinderen. Men kan een onderwijssysteem niet op een-twee-drie totaal overhoop gooien en ervan uitgaan dan men plots de toveroplossing heeft gevonden. We zullen dan ook een aaneenschakeling van maatregelen moeten nemen.

De hervorming van het secundair onderwijs wordt momenteel grondig voorbereid. In september van dit jaar zult u daarover een nota krijgen.

Mevrouw Vanderpoorten, uiteraard kijken wij in die oefening ook na welke voorafnames we op die grote hervorming kunnen doen. Als men gaat hervormen, is het belangrijk dat men een zicht heeft op het kader waar men naartoe gaat. Er is wel enige tijd nodig om dat kader uit te tekenen. Het tegengaan van de ongekwalificeerde uitstroom, het verstrekken van een veel meer gedifferentieerd onderwijs en het veel vaker remediërend optreden zijn de belangrijke uitgangspunten van die hervorming zoals die nu op tafel ligt.

Het tweede dat we aan het aanpakken zijn op dit moment, maar dat wel wat tijd en overleg vergt, is heel de problematiek van de doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs. Dat is een probleem in onze samenleving: als je ziet dat de ongekwalificeerde uitstroom stijgt, maar dat tegelijkertijd de doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs stijgt, dan is er een correlatie tussen beide.

Ik ben het met u eens, mijnheer Bouckaert, dat we ook verder moeten gaan in het uitwerken in het licht van leren en werken, werkelijk leren en deeltijds beroepssecundair onderwijs, want ook dat is een heel belangrijke pijler van onze hervorming van het secundair onderwijs, maar ook daarvan weet u dat niet iedereen, zoals het nu is georganiseerd, meegeteld wordt om een kwalificatie te krijgen die meetelt in de statistieken. Dat moeten we meenemen en we zijn daarmee bezig.

We zijn ermee bezig, we minimaliseren niet en we hebben geen bijkomende studie nodig om te weten wat we moeten doen. Dat weten we, alleen wil ik wel verder kijken naar de oorzaken, want dat aspect werd inderdaad nog niet volledig uitgebeend. Mevrouw Meuleman,

dat wil echter niet zeggen dat we zullen wachten op de resultaten van de studie! Ik vind dat u toch ook wel een beetje denigrerend doet over al die ambtenaren, over al die beleidsmedewerkers, over al die experts die hier de afgelopen maanden en jaren mee bezig zijn geweest, alsof die mensen niet weten wat ze moeten doen en alsof wij ter zake onze verantwoordelijkheid niet zouden nemen. We nemen onze verantwoordelijkheid en we doen dat in heel nauw overleg met hen. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Voorzitter, ik herhaal dat de toveroplossing niet bestaat. We zullen een aaneenschakeling van maatregelen moeten nemen inzake taalbeleid, kleuterparticipatie, gedifferentieerd leren, uitstel van keuzes, beter begeleiden, het persoonlijk onderwijsdossier, noem maar op. Dat geheel aan maatregelen zal een invloed hebben.

En, mevrouw Meuleman, dit siert de Vlaamse Regering, want wij zouden ook onze kop in het zand kunnen steken en zeggen dat u maar moet kijken naar de Europese cijfers. U kent die, in de Europese 2020-strategie werden afgelopen week de doelstellingen bepaald: 40 percent van de kinderen moet naar het tertiair onderwijs doorgaan en daar een diploma behalen, en er mag niet meer dan 10 percent aan ‘early school leavers’ zijn. Volgens de Europese statistieken zijn wij bij de goeie leerlingen. Maar, en dit wordt niet verdoezeld, wij gaan veel nauwkeuriger kijken en we merken dat we nog inspanningen moeten doen. We zullen die inspanningen samen moeten doen, niet alleen in Onderwijs, ook Welzijn zal mee moeten doen, heel de samenleving zal mee moeten doen, want het is voor een groot stuk een migratieprobleem dat nu heel zichtbaar wordt in onze cijfers van het onderwijs.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik zie in u helemaal geen toverfee. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik verwacht niet dat u de problemen in een-twee-drie zult oplossen, wel verwacht ik dat u de juiste weg inslaat. We hebben minister Lieten er gisteren ook even aan moeten herinneren dat een sociale regering, en dat is toch wel wat wordt verwacht van een regering met socialisten, middelen investeert in onderwijs en dat selectief doet, namelijk daar waar ze het meest nodig zijn. Die weg moet u inslaan. U moet zich niet verliezen in allerlei Vlaamse kinderbijlagen of in een Vlaamse hospitalisatieverzekering, mijn collega heeft dat gisteren ook opgemerkt: u moet de middelen selectief inzetten waar ze het meest nodig zijn, maar dat doet u op dit moment niet. *(Applaus bij Groen!. Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Bouckaert, als ik die vraag stel – niet alleen vandaag, ik deed dat ook al 15 maanden geleden –, dan doe ik dat niet om de cijfers te minimaliseren. *(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Ik relativeer ze in die mate dat ik wil weten naar wat men heeft gepeild, want als u de leerplichtleeftijd wilt verlagen, moet ik concluderen dat die kinderen straks ook in de categorie van de ongekwalificeerde uitstroom zullen zitten. *(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Ik wil maar zeggen dat het niet zo eenduidig, niet zo eenvoudig en niet zo simpel is. Het is niet alleen maar een budgettair gegeven. Als ik kijk naar wat we investeren in ons secundair onderwijs, stel ik inderdaad ook vast dat we het basisonderwijs moeten versterken. Ik denk dat het voorstel van de heer De Meyer zeker van dien aard is dat we het verder in de commissie moeten bespreken. Ik zal dienaangaande ook het nodige initiatief nemen om daarop te kunnen doorgaan binnen de commissie Onderwijs en om vanuit de verschillende invalshoeken en de complexiteit te zoeken naar solide antwoorden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering. We wachten op de minister-president.

- *De vergadering wordt geschorst om 14.40 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 14.41 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van de benoeming van een nieuwe gedelegeerd bestuurder voor de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van de benoeming van een nieuw gedelegeerd bestuurder voor de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van de benoeming van een nieuwe gedelegeerd bestuurder voor de VRT

De voorzitter: Dames en heren, we gaan over tot de samengevoegde actuele vragen van de heren Verstrepen, Tommelein en Wienen tot minister Lieten over een nieuwe gedelegeerd bestuurder voor de VRT. Ik heb geen zin om de vergadering te schorsen omdat iemand verklaringen aan het afleggen is voor de camera. Dan gaan we gewoon over naar de volgende vraag.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Waar is minister Lieten?

De voorzitter: Spreekt u maar tegen het halfroond.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik weet dat u nu slechtgehumeurd bent.

De voorzitter: Nee, ik ben niet slechtgehumeurd. Ik was goedgehumeurd. Als er afspraken zijn, moet men ervoor zorgen dat men op tijd in het halfroond is. Dat is niet meer dan terecht tegenover de volksvertegenwoordigers.

De heer Jurgen Verstrepen: U hebt daar gelijk in, voorzitter. Maar voor ik mijn vraag stel, wil ik een beroep doen op artikel 46 van het reglement. Ik wil namelijk bij motie van orde mijn ongenoegen uiten over de manier waarop deze actuele vraag tot stand is gekomen.

Een aantal leden hebben een vraag ingediend gericht aan minister Lieten. De commissievoorzitter – die er helaas niet is – heeft er alles aan gedaan om deze vraag tegen te houden – op elke mogelijke manier – terwijl die vraag in het verleden – met dezelfde motivatie – wel werd goedgekeurd. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat men getracht heeft deze vraag tegen te houden. Wij hebben moeten ingrijpen met een actuele vraag. Dit wou ik even met u delen: ik apprecieer dat niet.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, als u opmerkingen hebt over de weigering van vragen om uitleg, moet u dat in de regeling der werkzaamheden bespreken. Deze vraag is toegestaan door de voorzitter. Het is dus duidelijk dat u die vraag kunt stellen. Ik stel voor dat u dat nu doet.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik wil daar bij motie van orde nog iets aan toevoegen. We stevenen af op het zomerreces. Ik stel voor dat het Uitgebreid Bureau eens een evaluatie

maakt van de commissievoorzitters en hun werking. De heer De Coene is met dergelijke praktijken niet aan zijn proefstuk toe. Een evaluatie zou op haar plaats zijn. Ik zou willen suggereren dat het Uitgebreid Bureau dat dan ook doet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Jurgen Verstrepen: Inderdaad, we rekenen op u voor het democratische gehalte.

De voorzitter: De heer De Coene is verontschuldigd voor deze middag.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: De heer De Coene zit met een geblokkeerde rug. Ik betreur dat dat hier op die manier in de plenaire vergadering ter sprake moet komen. Ook vanuit mijn fractie, laat dat duidelijk zijn, leven er ten aanzien van heel wat commissievoorzitters heel wat vragen. Ik ga ermee akkoord dat dat eens geëvalueerd wordt. Maar u moet niet doen alsof er alleen maar een probleem is met de voorzitter van de commissie Media. Dat is toch bij het haar getrokken.

De heer Jurgen Verstrepen: Helemaal niet, collega. Ik zal u de lijst wel bezorgen.

De voorzitter: Nu gaan we over tot de actuele vraag.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ongeveer 7 maanden geleden is de CEO van de VRT de laan uitgestuurd. U kent hem: Dirk Wauters. Toen is er een carrousel op gang gekomen. Er zou een selectie komen. Een headhuntingbureau werd ingesteld. Jobpunt Vlaanderen werd ingeschakeld. U hebt een paar keer herhaald dat er binnen 6 maanden een nieuwe CEO zou zijn. Wel het is nu 7 maanden later, exact 206 dagen. Ik weet niet wanneer u de CEO van de VRT gaat vervangen.

Maar blijkbaar stelt zich daar geen probleem. We hebben heel wat namen zien passeren en heel wat kalibers gezien die de VRT willen leiden, maar blijkbaar is het een politieke benoeming. Dat vernemen we toch. Blijkbaar ligt daar de problematiek van de kandidaat.

De line-up die er is geweest, bestaat – volgens de markt – uit mensen die een bedrijf in crisis zoals de VRT, wel eens op het goede spoor zouden kunnen zetten. Blijkbaar blijft er één kandidaat over die ook niet goed is bevonden. Blijkbaar zit het nu in de regering. Ik hoop dat dat hier wat duidelijk wordt. Er is heibel over de enige kandidaat die van toeten noch blazen iets van media kent, en die waarschijnlijk niet de juiste partijkaart heeft of die misschien wel uw kaart heeft maar niet die van de CD&V.

Het doet een beetje denken aan de vernieuwing van de raad van bestuur, wat ook een politiek spelletje was. Het doet denken aan Wauters, die moest opstappen, wat ook een politiek spelletje was. Het doet denken aan de voorzitter van de raad van bestuur, wat ook een politiek spelletje was. En de VRT is daar eigenlijk de hele tijd het slachtoffer van.

Ik stel voor dat u daarmee stopt en dat u met uw partij de VRT niet verder de vernieling in rijdt met al die partijkaarten, die politieke spelletjes en die politieke benoemingen, want daar ruikt het nu wel zeer sterk naar.

Als u de line-up ziet van de mensen die uit de selectie zijn gekomen – en ik ga daar niets over zeggen wegens de privacy –, dan ziet u wel dat er een aantal echt kwalitatieve mensen tussen zijn die hun strepen verdiend hebben. Wie ben ik om daarover te oordelen? Stop met de politieke spelletjes.

Minister, ik denk dat u helemaal opnieuw moet beginnen. Het is 7 maanden later en er is niemand. U bent niet in staat om een CEO te vinden voor de VRT. Minister, wat gaat u nu doen? Welke procedure gaat u opnieuw opstarten?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, collega's, gisteren waande ik mij op een bepaald moment parlementslid van Noord-Korea in plaats van van Vlaanderen, want interpellieren

mocht niet. Ik weet niet of er een zekere Kim in de regering zit, maar gelukkig kunnen we vandaag dan toch een actuele vraag stellen.

Het is ook nodig, minister. Op 4 december, 6 maanden geleden, is de heer Van Roe aangeduid voor een periode van 6 maanden, tot 4 juni dus. 4 juni is al lang voorbij. Er werd een procedure opgestart en het blijkt toch wel dat zowel Jobpunt Vlaanderen als het headhuntersbedrijf de procedure heeft afgerond. In tegenstelling tot wat u beweert, dat de procedure nog loopt, hebben die mensen hun werk gedaan en hebben ze een shortlist opgesteld. U hebt toen zelf een verklaring afgelegd en gezegd dat u voor de verkiezingen van 13 juni een beslissing zou nemen. Intussen zijn die verkiezingen ook weer voorbij. Federale verkiezingen zijn uiteraard geen Vlaamse verkiezingen en ze zouden geen invloed mogen hebben, maar ik heb toch de indruk dat het verkiezingsresultaat van de federale verkiezingen volop meespeelt in de Vlaamse Regering.

Minister, ik zou maar één vraag willen stellen. Hoe staat het met de selectieprocedure? Het blijkt inderdaad een zuivere politieke benoeming te zijn. Er is een besparingsplan van de VRT. Er moet een beheersovereenkomst worden gemaakt. U blijft communiceren met de pers. U hebt overlegd met de vakbonden. Maar wij als parlementsleden mogen niet de simpele vraag stellen: hoe staat het nu met de selectieprocedure?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, collega's, ik zal omgekeerd beginnen en mijn vraag eerst stellen: wat zijn de concrete hindernissen die de benoeming van een nieuwe CEO eigenlijk in de weg staan? Waarom die vraag? De collega's voor mij hebben al voldoende aangetoond dat de aanduiding van een nieuwe CEO voor de VRT niet zozeer een probleem van selectie is, maar wel een politiek probleem.

Ik las vandaag in Het Nieuwsblad een quote van een man die toch als een mediadeskundige door het leven gaat, een quote van onze goede en gewaardeerde collega Carl Decaluwe. Hij zei: "Het is toch niet logisch dat van 40 kandidaten er slechts één zou geschikt zijn. Het headhuntingbureau werd genegeerd. We kunnen de huidige procedure beter stopzetten en herbeginnen." De CD&V uit de meerderheid wil de huidige procedure stopzetten en opnieuw beginnen.

En ik heb ook een vermoeden waarom de heer Decaluwe deze uitspraak heeft gedaan. Hij ontwaart namelijk een rode draad in die benoeming: een vijandig bod van sp.a op de openbare omroep. Dat is begonnen met de moord door sp.a, in aloude DDR-stijl, op de voormalige CEO Dirk Wauters, en dat heeft zich altijd voortgezet. Ook De Standaard schrijft dat er een rode draad is, omdat de enige overgebleven kandidaat een vertrouweling zou zijn van de directeur van Jobpunt Vlaanderen én een vertrouweling van Luc Van den Bossche.

In de Standaard hebben ze de redenering niet volledig afgemaakt. Ik zal ze voor u afmaken, minister. Die kandidaat, die een vertrouweling zou zijn van Luc Van den Bossche, wordt geselecteerd door een headhuntersbureau, en de bestuurder van dat headhuntersbureau is: Luc Van den Bossche! De rode draad is duidelijk.

Ik zou nu graag willen weten wanneer u gaat landen met een nieuwe CEO. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, beste collega's, ik wil eerst een bemerking maken en vervolgens een oproep doen.

Ik merk dat door heel veel mensen – in het parlement, in de media – wordt gepraat, gespeculeerd en gespind over die CEO, terwijl dat tot nader order een dossier is dat op het niveau van de regering wordt behandeld en besproken. Wij hebben in de regering de gewoonte om dat met alle collega's op een collegiale en discrete wijze te doen. Ik ga mij daar ook aan houden. Ik heb tot nu toe op geen enkele manier enige verklaring aan de pers

afgelegd over de stand van zaken, wanneer we gaan landen, wie nog in de running is en wie niet enzovoort. Ik merk wel dat er heel veel gespeculeerd wordt, maar ik veronderstel dat we dat moeten catalogeren onder het feit dat alles wat de VRT betreft, altijd hot news is. Ik veronderstel ook dat we daaruit kunnen afleiden dat er bij iedereen een heel grote bezorgdheid is dat we een goede kandidaat moeten vinden die dat bedrijf goed zal leiden. En dat verheugt mij.

Maar ik wil ook een oproep doen. Ik vind dat wij al die mensen die gevraagd of ongevraagd in de kranten worden geciteerd en als potentiële kandidaten worden opgevoerd, met heel weinig sereniteit benaderen. Ik weet niet wie die namen lekt, maar er worden mensen opgevoerd die nog niet eens kandidaat zijn maar die hun foto wel in de kranten zien staan en die dan bij hun huidige werkgever moeten gaan uitleggen dat het allemaal spelerei en onzin is. Ik wil u dus echt oproepen om dat met een beetje discretie te behandelen.

Ingaand op de vragen, collega's: wij zijn daar in de regering mee bezig. We hebben de procedure op een zeer zorgvuldige manier georganiseerd. We hebben een publieke oproep gelanceerd, zodat mensen zichzelf spontaan kandidaat konden stellen. We hebben daarnaast ook een headhuntersbureau ingeschakeld om actief op zoek te gaan naar kandidaten. Al die mensen volgen dezelfde procedure. Het is de verantwoordelijkheid van de regering om uiteindelijk de juiste man of vrouw op de juiste plaats te zetten.

Dat is een zwaar wegende verantwoordelijkheid. We hebben in het verleden gemerkt dat het niet zo gemakkelijk is om dat bedrijf te leiden. En dus nemen wij die taak met zorg op ons. Ik hoop dat u ons nog een beetje vertrouwen geeft. Ik kan u verzekeren dat, zodra wij iemand gevonden hebben die het volgens ons zal kunnen, we dat wereldkundig zullen maken. We zullen het eerst bekend maken aan het personeel van de VRT, omdat zij daar op de eerste plaats recht op hebben, en vervolgens onmiddellijk aan het parlement en de publieke opinie.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik vind die oproep een beetje goedkoop. Misschien is uw geheugen nogal kort geworden, maar u legt om de 5 minuten verklaringen af in de pers, waar wij dan vragen over moeten stellen omdat we niet worden geraadpleegd. Misschien moet u aan uw kabinet ook eens vragen hoe leekzeker of hoe bekwaam het is. Als u er in een bedrijf als de VRT nog niet in slaagt om op 7 maanden tijd een CEO te selecteren ...

U weet hoe het in de privésector gaat. Misschien weet u dat niet, dan zal ik het u uitleggen. Als een bedrijf in crisis 7 maanden moet wachten op een nieuw bestuur en een nieuwe manager en intussen met een interimmanager zit, is dat geen gezonde zaak. U speelt met het personeel.

Wat u doet met uw oproep, waarvan akte, raakt kant noch wal. We zouden graag hebben dat u na 1 jaar tijd of iets meer – ik begrijp dat u het druk had de laatste weken – eens een beleid zou voeren, een beslissing nemen of iets concreets doen, waarbij wij zeggen dat de VRT weer op het goede spoor zit. Tot nu toe bent u mee verantwoordelijk voor de vernieling van de VRT.

De heer Bart Tommelein: Minister, nu breekt mijn klomp. In de 6 maanden dat uw zogenaamde procedure loopt, heb ik noch iemand anders uit mijn fractie ook maar één verklaring daarover afgelegd of daarover een vraag gesteld. Geen, minister. U hebt een timing vooropgesteld. U hebt gezegd dat de heer Van Roe er is voor 6 maanden. U hebt gezegd dat er een beslissing zou vallen voor de verkiezingen van 13 juni. U hebt telkens opnieuw verklaringen afgelegd.

U moet met de regering beslissen, daarmee ben ik het eens. Maar u beslist niet en blijft dralen. Het is een bedrijf dat vandaag in moeilijkheden zit en moet besparen. Als u uw job niet doet, hebben wij als parlementsleden de taak om u te ondervragen. Een interpellatie mocht niet. Het was te delicaat. We stellen u een vraag. U antwoordt weer niet. Hoe ver staat het met de selectieprocedure? Loopt die nog? Volgens de heer Decaluwe zou die beter worden stopgezet. Volgens uw verklaringen was die rond. Loopt die nu nog of is die

afgerond? Moet de regering een beslissing nemen? Dat ze dat dan doet en het best zo snel mogelijk.

De heer Wim Wienen: In het korte jaar dat ik hier nu zit, heb ik de minister-president al dikwijls op deze tribune horen beweren dat de Vlaamse Regering hard werkt, beslissingen neemt en knopen doorhakt. Maar, minister-president en minister, in dit dossier worden er geen beslissingen genomen. We weten allemaal hoe het komt. Om het in het Antwerps te zeggen: over dit dossier is het ‘dikken ambras’ in de Vlaamse Regering.

Minister, minister-president Peeters en minister Bourgeois zijn uw demarche van september nog niet vergeten, toen u de heer Wauters de deur hebt gewezen. Dat blijkt zeer duidelijk uit de verklaringen van een notoir lid van de meerderheid. Hij zegt dat we beter zouden ophouden met de lopende procedure.

Dit is niet meer of niet minder dan een socialistische overname van de VRT. Ik weet dat de socialisten altijd heel veel spijt hebben gehad dat ze het niet meer voor het zeggen hebben in de VRT. Dat is uw enige betrachting, minister. Het is ook de enige reden dat er geen beslissing komt. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Het feit dat deze aanstelling lang duurt en dat er vandaag aarzelingen zijn over namen is misschien net het bewijs dat de Vlaamse Regering de juiste persoon op de juiste plaats wil. Dat zou ook wel eens kunnen. Wij hebben steeds gepleit voor een onafhankelijke procedure en tegen politieke spelletjes. Er moet iemand komen met het juiste profiel en media-ervaring, die in deze moeilijke tijden voor de openbare omroep de grote uitdagingen aankan. Dat was ons standpunt, dat is ons standpunt en dat zal ons standpunt blijven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, als het 7 maanden duurt voor men weet wie premier wordt in het land, is het normaal dat de pers gaat spinnen over welke factoren aan de basis liggen van het uitblijven van een beslissing. Het is een topfunctie. De samenleving heeft recht op informatie en op een vlugge beslissing.

Toch ben ik geneigd om u te geloven en u het vertrouwen te geven om te zoeken naar een goede oplossing en een goede kandidaat. Ik vraag wel dat u aan het parlement een beetje meer informatie geeft. Wij blijven in het ongewisse. U mag het ons niet kwalijk nemen dat wij dan denken dat er politisering aan de gang is. Het is inderdaad buitengewoon belangrijk dat het een goede kandidaat is. Als dat het motief is, willen we u wat tijd geven.

De huidige interim-CEO moet 65 miljoen euro besparen. Dat is handig voor er een nieuwe kandidaat komt: eerst opruimen en dan pas iemand aanstellen. Ik weet niet of dat een element is bij de beslissing.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, de collega's van de verenigde oppositie beweren dat u al grote verklaringen hebt afgelegd over de nieuwe CEO. Ik heb die nog niet gelezen en ook nog niet gehoord. Men moet correct zijn. Daarnaast is het niet de schuld van de parlementsleden of van de leden van de commissie Media dat er namen in de media komen. Zoals de heer Tommelein zegt, heeft men tot nu toe gezwegen. Er werd constant gebeld. Er zijn inderdaad verklaringen afgelegd. Maar ik lees wat ik lees, ik hoor wat ik hoor, ik zie wat ik zie. In het belang van de openbare omroep geloof ik er echt niets van. Als men 40 mensen selecteert, screent, en daar zijn er waarschijnlijk bij die niet kloppen, terwijl andere wel serieus en capabel waren, en er schiet er uiteindelijk maar 1 over – want dat is wat ik lees, wat ik hoor, wat ik zie, maar ik weet het niet – dan geloof ik dat echt niet. Ik denk dat dat duidelijk is.

Door de media is, via misschien onhandige verklaringen, de perceptie van politisering gecreëerd. Dat is het slechtste wat er nu kan gebeuren voor de openbare omroep. Minister, ik heb gisteren aan een journalist verklaard dat het goed zou zijn als men, in het belang van de openbare omroep, een ernstige nieuwe search uitvoert om effectief met de beste kandidaat naar voren te komen. Want, wie het nu ook wordt, ik denk dat hij nu al bezoodeld is door slechte media en het hele probleem dat in het parlement naar voren komt.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, ik neem even het woord omdat ik wat verontwaardigd ben over de oproep. Ik zelf weet hoe moeilijk en delicaat een procedure is voor de aanwerving van een CEO voor ons belangrijkste mediabedrijf, de VRT. Minister, ik weet dat die procedure heel sereen en met heel korte banden verloopt. Normaal zijn er maar twee, maximaal drie personen bij betrokken: de verantwoordelijke van Jobpunt Vlaanderen, de verantwoordelijke van het headhuntbureau en de minister him- of herself. Dat zijn drie personen. In het slechtste geval of indien noodzakelijk wordt het kernkabinet daarover geïnformeerd. Als er vandaag namen van mensen te grabbel worden gegooid in de media, is een van deze mensen verantwoordelijk. Minister, ik stel dan aan u de vraag: wie is daarvoor verantwoordelijk?

Minister Ingrid Lieten: Beste collega's, ik neem al uw wensen om snel een CEO aan te stellen mee. Wij willen dat ook. De regering heeft de heer Piet Van Roe aangesteld om dienstdoend het beheer waar te nemen. Hij doet dat ook goed.

Ik begrijp uw bezorgdheden over de grote uitdagingen waar de VRT voor staat. Het gaat niet alleen over de voorbereiding of de uitvoering van het besparingsplan, maar ook over de voorbereiding van de volgende beheersovereenkomst. Ik deel uw bezorgdheden. Ik hoop ook dat er zo snel mogelijk een CEO wordt aangesteld. Maar ik blijf erbij dat het een verantwoordelijkheid is van de regering, dat wij in alle ernst en sereniteit het dossier verder afhandelen. Als we een beslissing hebben genomen, zullen we u daar zo snel mogelijk van op de hoogte stellen.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik had graag geweten wat souffleur Kris Peeters u heeft ingefluisterd. Misschien was hij wat meer op de hoogte.

Ik wil ook even uw geheugen even opfrissen. Dit huis heeft een zeer mooie traditie op het vlak van de notulen. Op dezelfde vraag, die op 23 maart 2010 werd gesteld, hebt u een antwoord gegeven. Ik zal de kopie bezorgen aan uw kabinet, zodat u kunt nalezen wat u toen hebt gezegd. U hebt toen effectief beloofd dat het vrij snel – binnen de 6 maanden – zou gebeuren.

Ik heb nog een slotopmerking. De heer Van Mechelen raakt wel een punt aan. Ik zal nog wat verder gaan. Het gaat inderdaad over het afmaken van bekwame kandidaten en hoe men dat doet. U hebt het over gespin. Dit is een mooi staaltje van politiek gespin. Bekwame kandidaten maakt men af door hun namen te lossen in de pers. Ik heb geen enkele kandidaat genoemd. Als ik de namen van de kandidaten in de pers lees – en, gelet op mijn vorig leven, ken ik er een groot deel van –, dan weet ik ook wel welke niet-politieke strekkingen ze allemaal hebben.

Als ik het lijstje maak, vraag ik me af wie de namen gelekt heeft. U zegt dat dan hier in de groep, want wij wisten het niet. U wist het, Jobpunt en het headhuntbureau wisten het. Ik zie het headhuntbureau dat niet meteen doen, en Jobpunt ook niet. Maar dat is puur op gevoel. Ik denk dan: die zijn netjes opgeruimd.

Ik denk effectief dat u een volledig nieuwe procedure moet opstarten, een niet-politieke procedure.

De heer Bart Tommelein: Minister, ik deel de mening van de heer Van Mechelen, maar we kunnen ons ook afvragen of dit, door de manier waarop de voorbije periode is omgegaan met de verantwoordelijken van de VRT, en ook met de heer Wauters, nog een aantrekkelijke job is voor een bekwame manager. Men geeft de indruk dat dit een politieke benoeming moet zijn, dat de politiek het laatste woord in alles heeft. Minister, neem een beslissing in het belang van de VRT, uw geloofwaardigheid als minister staat op het spel.

De heer Wim Wienen: Minister, in antwoord op interpellaties die destijds werden gesteld, toen de heer Wauters het pand moest verlaten, hebt u duidelijk gezegd dat het een snelle en een transparante procedure moest zijn. Het is geen van beide geworden, want we hebben nog altijd geen duidelijkheid over hoever de procedure nu staat. U hoopt dat er snel een nieuwe CEO zal worden aangeduid.

De heer Decaluwe pleit, hic et nunc, niet alleen in de kranten maar ook in dit plenum, voor een nieuwe procedure en voor het stopzetten van de huidige procedure. Minister, ik vrees dat er niet snel een nieuwe CEO zal komen, en dat is enkel te wijten aan de weinig professionele manier waarop u dit dossier hebt aangepakt. Er was een duidelijke socialistische lijn, zowel in uw keuze van eventuele kandidaten, als bij het headhuntbureau, en dan kan dat niet goed aflopen. De heer Decaluwe heeft gelijk dat hij zich daar vragen bij stelt.

Het zit er in dit dossier bovenarms op in de Vlaamse Regering. CD&V deelt uw mening niet meer, dus zult u heel hard uw best moeten doen om daaruit te geraken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, er is een vraag om uitleg ingediend die de commissievoorzitter heeft afgewezen.

Mijnheer Tommelein, het Bureau heeft met eenparigheid van stemmen beslist dat u uw actuele interpellatie kon omwerken tot een vraag om uitleg. In dat geval wordt ze verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Nu is ze hier als een actuele vraag behandeld.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met informateur Bart De Wever en de nieuwe bevoegdheden en middelen die de Vlaamse Regering vraagt in het kader van een verdere staatshervorming

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u bent gisteren op de koffie geweest bij de informateur. We hebben vernomen dat u nog eens hebt gezegd dat u streeft naar een begroting in evenwicht volgend jaar en dat u er nog altijd aan denkt, ondanks de oproep, om na 2011 overschotten te boeken om zo de totale federale begroting rond te krijgen. U hebt ook gezegd dat als er extra bevoegdheden zouden komen, daar de overdracht van extra middelen mee gepaard moet gaan. Ook uw Octopusnota hebt u nogmaals toegelicht. Hoe hard wilt u dat spelen?

Ik ben wat bezorgd, want ik lees dat u hebt verklaard dat u geen breekpunten op tafel hebt gelegd, en dat dit krijtlijnen zijn. Als we alleen maar krijtlijnen uittekenen, dan kunnen we nog heel lang bezig blijven. Het regeerakkoord is wat het is. De Octopusnota is wat ze is. We gaan niet herhalen wat daar in staat. Volgens sommigen zullen er heel vergaande zaken in staan. Minister-president, is dat nu voor u een breekpunt, is dat het minimum minimorum, of zegt u dat de lat die op die hoogte ligt, eventueel nog naar beneden kan?

Ik zou wel eens willen weten hoe hard u dit wilt spelen in de discussie over de federale regeringsvorming. Is uw Octopusnota te nemen of te laten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, ik ben heel blij dat ik hier ben en even het woord mag nemen.

Ik ben als minister-president en niet als voorzitter van mijn partij bij de informateur geweest. Ik ga ervan uit dat de informateur de voorzitter van CD&V binnenkort ook zal uitnodigen. Ik ben in elk geval als minister-president gegaan.

Ik heb de informateur duidelijk gemaakt dat de Octopusnota integraal deel uitmaakt van het Vlaamse regeerakkoord. Ik zal hier niet alles herhalen. We hebben het daar vorige keer al over gehad.

Ik heb in elk geval gezegd en ik blijf ook zeggen dat elk federaal communautair voorstel hier zal worden beoordeeld en aan de inhoud van het Octopusakkoord zal worden getoetst. De informateur is goed op de hoogte van die nota en van onze stellingname.

Wat de problematiek van de oneigenlijke en usurperende bevoegdheden betreft, wil ik hier nog iets in alle duidelijkheid formuleren. Volgens berekeningen die hier al eerder aan bod zijn gekomen, gaat het om 400 miljoen euro. Indien dit zou worden stopgezet, is de vraag hoe we dat precies moeten aanpakken. Ik heb de informateur voorgesteld voor een phasing-out te kiezen. Dit zou ons de mogelijkheid bieden ons hierop voor te bereiden.

Wat de bevoegdheid voor het arbeidsmarktbeleid, het energiebeleid en andere elementen van de Octopusnota betreft, zullen er bijkomende federale middelen of een fiscale autonomie moeten komen. De federale overheid mag het vergeten, om het sterk uit te drukken, ons bevoegdheden toe te vertrouwen en zelf het geld te houden om zo de federale budgettaire problemen op te lossen.

Tot slot heb ik de informateur in alle duidelijkheid meegedeeld dat onze budgettaire lijn heel duidelijk is. In 2011 zal de begroting in evenwicht zijn. Daarna zullen er geen overschotten of tekorten meer zijn.

Ik hoop dat iedereen begrijpt dat een minister-president niet als voorzitter van een partij mag optreden en geen breekpunten naar voren mag schuiven. Het is niet mijn taak te zeggen wat moet worden gerealiseerd om een coalitie in welke vorm dan ook mogelijk te maken. Ik ben niet uit mijn rol van minister-president gevallen. Ik heb dit aan de informateur meegedeeld. De partijen die worden geroepen om een coalitie te vormen, moeten maar zeggen wat al dan niet in het regeerakkoord moet worden opgenomen. Dat is niet de taak van een minister-president.

Vorige week heeft de heer Dewinter me opgeroepen actief te ageren. Ik ben bij de informateur geweest. Ik heb duidelijk gezegd waar het op staat. De heer Dewinter heeft verklaard dat hij me gedurende enkele maanden niet meer heeft gezien. Ik ga ervan uit dat hij nu heeft gemerkt dat ik weer heel actief ben. Ik was tijdens die andere maanden natuurlijk ook heel actief. *(Gelach)*

Ik heb in elk geval heel duidelijke taal gesproken.

De heer Joris Van Hautem: Het is één zaak een mededeling te doen. Het is een heel andere zaak dit ook hard te maken. Daar haakt de minister-president blijkbaar af. We kunnen natuurlijk regeerakkoord na regeerakkoord na regeerakkoord volschrijven met institutionele desiderata, verwachtingen en verzoeken. We zijn daar al sinds 1999 mee bezig. We slepen die resoluties al meer dan 11 jaar mee. Het volschrijven van regeerakkoorden is één zaak. Ze hard maken en er breekpunten van maken, is een heel andere zaak.

Indien ik de Octopusnota goed heb begrepen, zou het initiatief van de deelstaten moeten uitgaan. Dat staat daarin. Ik stel vast dat de minister-president klaar en duidelijk heeft gezegd

wat er in het Vlaamse regeerakkoord staat. De informateur zou hiervan goed op de hoogte zijn. Het zou er nog aan mankeren dat hij niet zou weten wat hij hier zelf mee heeft onderhandeld. Daar blijft het echter bij. De minister-president is niet proactief opgetreden. Hij is uitgenodigd. Hij heeft zichzelf niet uitgenodigd.

Het is op zich een goede zaak dat nog eens is herhaald wat in het Vlaamse regeerakkoord staat. Hier een breekpunt van maken en zelf tijdens de gesprekken de leiding nemen, is een heel andere zaak. Wat dat betreft, geeft de minister-president niet thuis. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, de minister-president heeft een gesprek met de informateur gevoerd. Ik neem aan dat er binnenkort ook contacten met de formateur en daarna met de nieuwe federale regering zullen volgen. Dat ligt in elk geval in de lijn der verwachtingen.

De discussie gaat nu over de bijkomende bevoegdheden voor Vlaanderen. U vindt daar in dit parlement een haast kamerbrede meerderheid voor. Het gaat ook over de middelen die daarbij horen. Ik heb daarover een vraag: is het niet realistisch om meer in te zetten op bijkomende bevoegdheden en meer fiscale autonomie, want dat leidt tot een grotere responsabilisering van de deelstaten, dan in te zetten op meer bevoegdheden en bijkomende middelen? We weten immers dat er moet worden bespaard, ook op het federale niveau, om de doelstellingen van het Europese Stabiliteitspact te halen. Ik pleit er dus voor om meer in te zetten op responsabilisering en fiscale autonomie aangezien het federale niveau een kei is die nauwelijks nog te stropen valt en niet veel middelen kan overdragen? Deelt u mijn mening?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister-president, collega's, ik heb enkel akte kunnen nemen van het feit dat u gedaan hebt wat van u wordt verwacht. Als minister-president moet u waken over het regeerakkoord. In die hoedanigheid bent u gaan spreken met de informateur. U hebt er het Vlaams regeerakkoord en het luik over verdere stappen in de staatshervorming verwoord. Als u daar dus de copernicaanse omwenteling hebt verdedigd, dan zijn we op de goede weg, mijnheer Van Hauthem. Het is de taak van de informateur om zich te informeren en samen te brengen wat hem wordt meegedeeld. Als de minister-president heeft overgebracht wat vorig jaar is afgesproken, dan zijn we goed bezig.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister-president, collega's, de informateur effent het pad voor een formateur. De informateur geeft te kennen dat hij met de staatshervorming vooruit wil. Wellicht zullen we tegen september daarvan de grote krijtlijnen zien. En hem kennende, zal het een grote, vette vis zijn. U bent met de Octopusnota onder de arm bij hem geweest. U pleitte er voor de overheveling van het arbeidsmarktbeleid, de gezondheidszorg en de fiscale autonomie. Dat laatste vind ik erg goed, want dat is de boter bij de vette vis. Maar u voegde eraan toe dat u niet hebt gesproken over pensioenen of uitkeringen. U zei dat u niet de splitsing van België wilt, maar de solidariteit met Wallonië wilt behouden.

De informateur heeft tijdens de verkiezingscampagne daarover wel gesproken, dus ik neem aan dat hij dat zelf wel ter sprake zal brengen. Belangrijker lijkt me, wat u betreft, dat in de Octopusnota sprake is van artikel 35 als een denkkader. Hoe moet ik dan uw uitspraken interpreteren? Stel dat die zaken toch ter bespreking voorliggen, bent u dan bereid om de bevoegdheden inzake pensioenen over te nemen?

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik sluit me aan bij wat de heer Van Dijck al zei. Het is een goede zaak dat de informateur is gestart met het uitnodigen van de ministers-presidenten van de deelgebieden. En het is evident dat de minister-president bij hem het regeerakkoord en het

belangrijke onderdeel van de Octopusnota heeft verwoord. Dat onderdeel werd ook al door de vorige regering onderschreven. Die nota heeft dus een zeer ruim draagvlak in Vlaanderen.

Het is evident dat er naast bevoegdheden ook middelen worden overgedragen. De Octopusnota houdt in dat overdracht van bevoegdheden ook overdracht van verantwoordelijkheden betekent, met alle gevolgen van dien.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, wat de vraag van de heer Gatz betreft, wil ik duidelijk zijn. Als er bevoegdheden worden overgedragen, dan zijn er twee mogelijkheden: er worden middelen mee overgedragen of wij krijgen fiscale autonomie zodat wij op een efficiënte manier middelen kunnen genereren om die bevoegdheden uit te oefenen. Maar in deze fase van de onderhandelingen zou het niet wijs zijn om de optie van bijkomende middelen volledig uit te sluiten. Als men het bijvoorbeeld over de overdracht van het arbeidsmarktbeleid en het doelgroepenbeleid heeft, dan heeft men het over de overdracht van een pakket middelen dat uit het grote sociale pakket komt. Het is een ingewikkelde zaak.

Het is wel erg belangrijk dat er inzake de fiscale autonomie vooruitgang wordt geboekt. Ik wil nog even duidelijkheid in de verdere onderhandelingen over wat men doet met de middelen die men nu vrijmaakt voor bepaalde bevoegdheden op federaal niveau die naar de regio's zouden komen. Ik denk dat het debat nog zeker niet is afgesloten en dat we de beide pistes moeten openhouden, ervan uitgaande dat ik volledig kan volgen dat wij verantwoordelijkheid moeten dragen, niet alleen voor ons beleid maar ook voor de financiering van ons beleid. Ik ga ervan uit dat wij de verantwoordelijkheid dragen voor 80 percent van de personenbelasting enzovoort.

Mijnheer Vereeck, ik heb de vraag gekregen of de pensioenen uitdrukkelijk in de Octopusnota staan. Het antwoord daarop is: neen. De media hebben me gevraagd of we een mening hadden over de regionalisering van de pensioenen. Men moet ook ten aanzien van de media correct zijn: over pensioenen zegt de Octopusnota niets. U hebt het goed gelezen: er is uitdrukkelijk een passage die naar artikel 35 verwijst, waardoor, heel eenvoudig uitgedrukt, alle bevoegdheden naar de deelstaten gaan en er wordt besproken en in consensus beslist wat nog op het federale niveau gebeurt. Wat mij betreft is het afhankelijk van de onderhandelingen op het federale niveau of men verder gaat en de pensioenen erbij neemt of niet. Eerlijkheidshalve moet ik zeggen dat het niet uitdrukkelijk is opgenomen in de Octopusnota. Als men dat federaal in die richting in consensus regionaliseert, zullen wij daar ook verdere acties voor ondernemen en bekijken hoe we daar op Vlaams niveau op reageren.

De beide leden hebben terecht onderstreept dat ik mij moet houden aan de rol die de minister-president moet en kan spelen. Mijnheer Van Hauthem, u probeert me een rol toe te dichten waarbij mogelijk nadien de commentaar is dat ik uit mijn rol val. Ik heb op dit moment niet de intentie om hoog spel te spelen in verband met de coalitiegesprekken en wat er op federaal niveau allemaal mogelijk is. Ik ben daar niet voor gemandateerd en heb er ook geen zin voor omdat het aan de politieke partijen is om daarover te spreken. We zullen zien hoe dat verder loopt en in welke mate wij de verdediging van het Vlaams regeerakkoord en de Octopusnota verder op ons moeten nemen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik zeg niet dat u uit uw rol bent gevallen, ik zeg alleen dat u proactiever zou moeten optreden om uw regeerakkoord gerealiseerd te krijgen. Ik kan er ook niet aan doen dat die bijlage bij het regeerakkoord, die Octopusnota, er is en over elementen handelt waarover wij op dit moment geen bevoegdheden hebben. U moet dus wel op het terrein komen als men beslissingen gaat nemen die gevolgen hebben voor dit parlement, voor Vlaanderen en voor het Vlaams regeerakkoord. Dat is mijn stelling.

Trouwens, uw regeerakkoord, mijnheer de minister-president, zegt ook dat u alles wat wettelijk ter beschikking staat, zult gebruiken om te voorkomen dat een andere overheid, in dit geval de federale, op ons bevoegdheidsdomein komt. Wel, u hebt de usurperende

bevoegdheden zelf al aangehaald. Als we dan hier vragen om de federale regering te blokkeren, wat een van de mogelijkheden is die ons ter beschikking staat, namelijk zeggen daarmee te stoppen, dan geeft u niet thuis. Ik stel me dus vragen bij het verder afhandelen van de realisatie van uw Octopusnota. Ik vind het jammer dat het binnenkort reces is, want ik vrees dat het Vlaams Parlement koud en in snelheid zal worden gepakt tijdens de vakantie. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het lage aantal nieuwe elektrische wagens

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, collega's, minister, vijftien zijn het er: elektrische wagens die dit jaar zijn ingeschreven. FEBIAC heeft daar zondag over gecommuniceerd. Nochtans was de elektrische wagen volgens mij zowat het enige nieuwe project dat u in deze regering opnam. De rest van het innovatiebeleid is allemaal uitvoeren van wat de vorige legislatuur in gang is gezet. Dat was iets nieuws dat zou gaan gebeuren.

Ik herinner me een artikel in oktober in Het Belang van Limburg, waarin u stelde dat de Vlaamse elektrische wagen over 2 maanden op de tekentafel zou liggen. Minister Bourgeois heeft ooit ook nog gepleit voor en zijn geloof uitgedrukt in de Vlaamse elektrische wagen, in Trends. We hebben altijd gezegd: geloof dat niet, er komt geen Vlaamse elektrische wagen. Wel zijn we goed als het gaat over een aantal componenten die nodig zullen zijn om die elektrische wagen beter te maken en economisch te valoriseren. Dat is de opdracht die we ook al hadden gegeven aan Flanders' DRIVE.

Dat doorkruist voor een deel eigenlijk een andere mededeling van u, over het Vlaams Instituut voor Mobiliteit (VIM). Iets nadat u het had over uw grote plannen voor de elektrische auto, kondigde u aan het VIM op te doeken, na het vernietigend advies van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT).

Vervolgens is er iets heel vreemds gebeurd. Over Flanders' DRIVE en de elektrische wagen hebben we niets meer gehoord. We hebben die mensen eens uitgenodigd in de commissie. Ik denk dat alle leden onder de indruk waren van de mogelijkheden die er wel waren om te werken aan innovatie qua componenten en economische valorisatie. Alle middelen voor de elektrische wagen gaan nu echter blijkbaar naar dat VIM, dat u zou opdoeken, via een proeftuin. Ik denk niet dat er hier sprake is van economische valorisatie en ik weet ook niet wat ik me daarbij moet voorstellen. U stelt dat de gebruikers zullen worden getest. Welnu, sinds zondag weten we dat er vijftien wagens zijn ingeschreven. U kunt met die vijftien mensen misschien eens rond de tafel gaan zitten. Dan zult u voor weinig geld wellicht heel enthousiaste mensen vinden, die de wagen elke dag gebruiken.

Hoe zit het nu? Geven we geld voor de elektrische wagen aan Flanders' DRIVE, voor componenten en economische valorisatie, of geeft u dat geld nu aan het VIM? Zo had ik dat echter niet begrepen uit uw communicatie.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Ceysens, met uw vraag maakt u eigenlijk een beetje een rapport van uw eigen beleid. Het is eigenlijk jammer dat u als toenmalig minister van Innovatie zo weinig geloof hebt gehad in de toekomst en in de vernieuwingen.

Laten we alles even op een rijtje zetten. Er zijn vandaag inderdaad vijftien elektrische wagens ingeschreven, maar niemand in de sector twijfelt eraan dat dit heel snel zal veranderen. De diverse autoconstructeurs zijn er allemaal mee bezig, op basis van hun eigen inschattingen. De ene zal dat sneller doen dan de andere. Die elektrische auto's bieden ook heel grote kansen voor ons.

Op de eerste plaats bieden ze kansen voor onze toeleveranciers en constructeurs. Flanders' DRIVE levert absoluut goed werk ter zake. Die mensen hebben de sector bevraagd en bekeken waar Vlaanderen in de opbouw van de volledige waardeketen voort kan stimuleren dat al onze toeleveranciers straks mee vooraan kunnen staan, als toeleverancier van componenten voor die elektrische auto. Dat hebben we ook ingebracht in de Staten-generaal voor de Industrie. Daar wordt voort aan gewerkt.

Op de tweede plaats biedt het ook kansen voor onze steden en gemeenten. Als er elektrische wagens komen, zullen die de dieselwagens vervangen, wat enorme kansen zal bieden voor de leefkwaliteit van onze steden en gemeenten.

Dit is echter ook een uitdaging. We zullen onze infrastructuur, onze gewoonten, onze processen enigszins moeten herzien en aanpassen. Dat was dan ook de opdracht die ik aan het VIM heb gegeven. Het VIM bekijkt hoe we een proeftuin kunnen opstarten om te onderzoeken wat dat betekent voor de gebruikers en hoe we die gebruikers ervan kunnen overtuigen zo snel mogelijk een elektrische wagen te kopen, als die op de markt komt. Er wordt onderzocht welke beleid de overheid ter zake moet voeren. Moeten we stimulansen geven, zoals fiscale maatregelen? Wat zijn de zorgen van de gebruikers? Wat betekent dat voor de infrastructuur van de steden en gemeenten? Moeten we overal oplaadpalen plaatsen? Op welke wijze moet dat worden georganiseerd. Welke samenwerkingsverbanden met particulieren zijn er nodig? Wat betekent het concreet ten aanzien van de energiebedrijven?

Die opdrachten zijn dus gegeven. Ondertussen heeft het VIM daarover al heel wat gesprekken gevoerd. Het is ook bezig met het formuleren van die proeftuin. Binnenkort zal de oproep daarvoor worden geplaatst, via het IWT. Al die zaken verlopen parallel, maar gecoördineerd met elkaar. Dat is nog altijd een belangrijk speerpunt van dit beleid.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik vind dat heel vreemd. Wij hadden inderdaad aan Flanders' DRIVE opdrachten gegeven met betrekking tot de groene auto. Ik denk niet dat het beleid moet zeggen wat de keuze moet zijn. Zoals u zegt, de industrie zal die keuze maken. Vandaag bestaan die wagens. Ze zijn te koop. Als men consumenten wil stimuleren, dan is de prijs nog altijd de beste stimulans.

Gelukkig heeft het federale niveau nog het initiatief genomen om fiscale stimulansen te geven. Maar ik ben ervan overtuigd dat een consument die vandaag bewust groen wil kopen, graag zo'n auto zou willen kopen. Ik heb zelfs eens de hele markt gescreend: de gewone consument kan dat vandaag niet betalen. De krachtigste prikkel is ervoor zorgen dat dit financieel aantrekkelijk wordt. Daarvoor zijn oplossingen te bedenken. Ik geloof niet dat het Vlaams Instituut voor Mobiliteit (VIM) herrijst en dat het nu het hele verhaal rond de elektrische auto gaat trekken. Daarover ben ik verrast en ik geloof dat ook sommige collega's dat zijn. Dat lijkt mij niet de juiste keuze.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, wij moeten sneller gaan. Wij hadden het er al over in de commissie. U kunt niet enkel over een proeftuin spreken. We moeten ervoor zorgen dat we door te spelen in de proeftuin niet ondertussen de reële wereld missen. Dat risico lopen wij vandaag. Gezien de beperkte autonomie die elektrische wagens vandaag nog hebben, hebben wij onvoldoende laadpalen en -punten. In het Vlaams Parlement is er in de vijf verdiepingen in de kelder nergens een laadpunt. We zijn niet uitgerust om de nieuwe era van de elektrische wagens in te gaan want we geven zelfs vanuit het Vlaams Parlement niet het voorbeeld. We moeten het aan de privé overlaten, laat ons daarover duidelijk zijn. Maar de overheid moet

wel het stimulerende kader creëren om ervoor te zorgen dat men veel sneller overschakelt naar de elektrische wagen. Gezien de beperkte autonomie van die wagens moeten wij investeren of privépartners aan boord halen om dat netwerk van laadpunten op te zetten, zodat we effectief, concreet en praktisch met een elektrische wagen kunnen rijden.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, het gaat erg traag. Het gaat niet alleen over subsidies of over het aantal wagens. Ik zie zeer weinig gebeuren. Er zijn zelfs geen concrete doelstellingen. In Nederland wil men tegen 2012 10.000 publieke laadzuilen opgericht hebben. Angela Merkel wil in Duitsland tegen 2020 1 miljoen elektrische wagens. Waar blijven de concrete doelstellingen van deze Vlaamse Regering? Ik zie zeer weinig gebeuren met betrekking tot de smart grid, tot de opladers, tot de opslagtechnieken en tot allerlei andere zaken zoals de ecologische modulering van de verkeersbelasting. Ik zie zeer weinig gebeuren met betrekking tot het eigen wagenpark van de Vlaamse overheid. Ik vraag me af wat men aan het doen is.

Bovendien is de echte uitdaging in verband met elektrische wagens de groene stroom. Dat is nog iets anders. Ook daar zie ik niets gebeuren. Er moet op zeer korte termijn een actieprogramma komen. Dit komt er maar niet. Ik heb op 16 maart samen met mijn collega's Sanctorum en Peeters een voorstel van resolutie ingediend betreffende de bevordering van elektrische voertuigen op groene stroom. Dat voorstel is onmiddellijk verwezen naar de commissie Leefmilieu, en daar heeft de commissievoorzitter er nog altijd niets mee gedaan. Blijkbaar is het ook voor hem geen prioriteit.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik ben een beetje verbaasd over het toontje dat mevrouw Ceysens hier aanslaat. Als het resultaat van het voorjaar 2010 vijftien wagens is, dan is dat het resultaat van het beleid van de voorbije jaren. Mevrouw Ceysens, u was toen bevoegd voor het innovatiebeleid. Zulke resultaten haal je niet op een aantal maanden tijd. U geeft uzelf eigenlijk een slecht cijfer.

Minister, het is inderdaad tijd om een tandje bij te steken. Er zijn al initiatieven genomen. Er is het VIM, er is de proeftuin elektrische wagens, er is de regiegroep. Minister, het is opgestart. Maar, inderdaad, breng er snelheid in en zorg ervoor dat we zo snel mogelijk de resultaten zien op het terrein. Het is uw opdracht om die verschillende initiatieven te bewaken en erop toe te zien dat er voldoende snelheid en resultaat van komt.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Mevrouw Ceysens, ik ben ook een beetje verontwaardigd door uw vraag. Het bericht dat er maar vijftien wagens zijn verkocht, trok uiteraard ook mijn aandacht. Ik vind het de moeite om daar in de commissie een grondige discussie over te voeren. U zult daar als voorzitter hopelijk binnenkort op reageren zodat daar uitvoerig over kan worden gedebatteerd in de commissie.

De afgelopen maanden hebben we al voldoende gedebatteerd over de elektrische wagen. We hebben daar ook diverse deskundigen over gehoord. Het feit dat er maar vijftien wagens zijn verkocht, moet u eigenlijk niet verbazen, mevrouw Ceysens. Dat werd uiteraard verwacht. Als voorzitter weet u beter dan ik dat pas tegen 2020 wordt verwacht dat 2 percent van het marktaandeel van de wagens elektrische wagens zullen zijn. Van die vijftien verkochte wagens zijn twee of drie wagens Tesla Roadstermodellen van 84.000 euro. Die zijn dus niet voor iedereen beschikbaar. Nu doen alsof er een massaproductie is van elektrische wagens terwijl die niet aanslaan, is helemaal verkeerd.

Mevrouw Ceysens, een aantal van die elektrische wagens zijn aangekocht door Eandis om de technologie uit te proberen. We bevinden ons nog in de ontwikkelingsfase. Er zijn verschillende initiatieven genomen. Om tot massaproductie te kunnen overgaan, is een

standaardisatie nodig. Wij hebben gesproken over inductiepalen en elektrische oplaadpunten. Wanneer elke constructeur zijn eigen product als norm wil laten gelden, terwijl daar in Europa grote meningsverschillen over bestaan, dan kan er geen sprake zijn van massaproductie. Europa heeft daar een hele strategie voor uitgestippeld. Minister, welke rol kunt u in dat kader spelen in de Europese standaardisatie?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw Ceysens, ik begrijp uw zorg. Elk nieuw product wordt echter stuk per stuk verkocht. Toen de eerste benzine-wagens werden verkocht, dan was dat ook niet met honderden tegelijk. Men moet ervoor zorgen dat de infrastructuur volgt. En dan begrijp ik de heer Watteeuw niet meer. Mijnheer Watteeuw, u gaat een stap te ver. Ik geloof in de smart grid en ik wil daaraan meewerken. Ik hoop dat de regering in dezen haar verantwoordelijkheid zal nemen. Ik hoop dat er gestandaardiseerde oplaadpunten zullen worden gecreëerd om die wagens alle kansen te geven. Ik geloof echter niet – en daar gaat u een stap te ver – dat die oplaadpunten moeten worden bevoorrad met groene elektriciteit. We moeten eerst zorgen voor de elektriciteit en de standaardisatie, en dan nagaan wie de leverancier is. We moeten niet overhaast te werk gaan want dan zullen we nooit groene elektrische wagens hebben.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Het gaat niet om 2 procent maar om 20 procent elektrische wagens tegen 2020. Wanneer we de vergelijking maken met het buitenland, dan stellen we vast dat we een achterstand hebben opgebouwd. Minister Lieten heeft in de commissie van 24 maart gewezen op het ‘first movers’-principe. We hebben al eens de kans gehad om dat aan te wenden bij de windenergie. We zijn dat toen verloren. Ik vrees dat we dat nu ook aan het verliezen zijn. We mogen niet te veel tijd verliezen met de structuren en met de wijze waarop het geld tot bij die innovatie wordt gebracht. Het geld moet effectief worden gebruikt voor die innovatie. We staan veel te lang stil bij de wijze waarop we dat precies gaan doen. Ik sluit me aan bij de heer Van den Heuvel dat het dringend tijd is dat we een tandje bijsteken wanneer we de rest van Europa willen volgen.

Minister Ingrid Lieten: We zijn bezig op de verschillende fronten. Ik ben het ermee eens dat we een inhaaloperatie moeten inzetten. Die zijn we deze legislatuur begonnen. Die inhaaloperatie concretiseert zich in een aantal projecten. We hebben in de eerste plaats gewerkt met de leveranciers en met de grote constructeurs. Ik wil ook even verwijzen naar het voorbeeld van Volvo Gent, waar we samen grote stappen vooruit zetten om ervoor te zorgen dat ook daar de productieplatformen worden omgebouwd zodat daar ook elektrische wagens kunnen worden geproduceerd. Volvo neemt daar een leidende positie in en heeft Gent gekozen als locatie om daar verder te investeren.

We hebben ook projecten opgezet rond smart grids. Ik wil eventjes verwijzen naar het project dat werd opgestart in Limburg met Infrac. Daar zullen we proberen om op een slimme manier de netten te opwaarderen, zodat de investeringen voor het opwaarderen van netten kunnen worden verminderd, en vooral om door het gebruik van elektronica en software smart grids te installeren. Ik wil ook nog eens verwijzen naar het project ‘Energy Hills’ in Waterschei, waar we de kenniscompetenties van de VITO en de K.U. Leuven en de grote distributieleveranciers zullen samenbrengen om samen heel wat projecten te ontwikkelen. Ik wil ook verwijzen naar de proeftuin.

We moeten toch ook een beetje realistisch zijn. Het is zeker niet zo dat wij de ambitie moeten hebben om een Vlaamse elektrische auto te produceren, en die ambitie hebben we ook nooit gehad. Wel hebben we de ambitie gehad om onze bestaande industriële bedrijven te helpen om ze te transformeren om in die evolutie te kunnen meegaan. We moeten inderdaad een inhaaloperatie doorvoeren. Het is ook niet zo dat als we oplaadpalen installeren aan de kant van de weg, de bestuurders daar zullen parkeren en er maar eventjes 2 uur zullen stilstaan om

hun auto op te laden. Zo werkt dat niet. We moeten ons grondig organiseren, we moeten grondig bekijken hoe we de infrastructuur in de huisgezinnen, in de woningen, in de parkeergarages kunnen krijgen en hoe we dat met de verschillende privé-exploitanten die oplaadpunten leveren, kunnen stimuleren en faciliteren. Daarmee zijn we bezig en u kunt er van op aan dat we dit met de nodige spoed doen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik ben blij dat de kwakkel over een Vlaamse elektrische wagen de wereld uit is. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Ik kan u de koppen tonen waaruit blijkt dat u dat hebt gezegd. Ik hoop dat u dit ook aan minister Bourgeois communiceert, want hij heeft dit ook al overal verteld. Dit is dus al een goede zaak.

Voor ons gaat het om de groene wagen, en de elektrische auto's zijn daar maar één voorbeeld van: er zijn ook producenten en fabrikanten die met andere groene technologieën bezig zijn zoals het lichter maken van wagens. Mijnheer Van den Heuvel, dat hebben wij in een vorige legislatuur samen in gang gezet en ik ben blij dat u zich dat nog herinnert.

Ik zou toch vragen dat u bij het aanpakken van dit dossier inzet op de economische valorisatie, want die kunnen we echt laten spelen. Als het op de gebruikers aankomt, hoop ik dat u het gewoon mogelijk maakt dat gebruikers die wagen ook binnen hun bereik krijgen in plaats van in proeftuinen. Ik weet niet wat ik er mij bij moet voorstellen, maar ik krijg vandaag iets te veel de indruk van een soort verkeerspark dat u ergens op een kunstmatige manier zult organiseren. Dat zal niet de wijze zijn waarop deze nieuwe voertuigen in de markt komen, want dikwijls zijn het gebruikers die de 'first movers' zijn en dan moet u zich afvragen hoe we dit kunnen faciliteren. De prijs is daarbij een heel belangrijke normering, de reglementering is dat uiteraard ook en dat zijn nu juist de middelen die u in handen hebt om ervoor te zorgen dat er in Vlaanderen een tandje bij kan worden gestoken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de activering van nieuwe en/of gewijzigde zorgvormen en het ondersteunen van mantelzorgers tijdens de vakantieperiode

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, vandaag is het de Dag van de Mantelzorg. De datum is niet zomaar gekozen natuurlijk. Het is vandaag ook de langste dag van het jaar. Voor de mantelzorger is elke dag een lange dag, maar volgt er ook telkens een lange nacht. Er zijn heel veel mantelzorgers actief in Vlaanderen. Natuurlijk lonkt ook voor hen de vakantie en ook zij hebben nood aan rust en aan extra ruimte om toch eens te genieten of wat bij te komen, want meestal gaat het om de zorg van een oudere partner of van oudere familieleden.

Ik weet dat in het regeerakkoord staat dat we er via het Woonzorgdecreet voor zullen zorgen dat zorgvormen beter op elkaar aansluiten zodat er mogelijkheden worden gecreëerd in de thuiszorg met meer thuiszorgdiensten en ook meer oppasmogelijkheden, maar er is ook nood aan korte opvang, kortverblijven en dagcentra.

Nu sluiten die dagcentra gedurende de zomer ook enkele weken. Voor de mantelzorgers levert dat een extra probleem op; ze kunnen niet even op adem komen. Het wordt dan zeer lastig voor hen.

Minister, de Vlaamse Regering heeft in het verleden zeer veel gedaan; ze heeft gezorgd voor dag- en kortverblijfcentra. Er staat in de begroting zelfs een kleine 6 miljoen euro extra voor

ingeschreven. Minister, hoe kunt u de effectieve uitvoering van alle programmeringen van dag- en kortverblijfcentra stimuleren?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, het is vandaag de Dag van de Mantelzorg. Dat is een mooi moment om alle mantelzorgers van harte te danken en te waarderen voor hun zorg die bij veel mensen onbekend is.

Het klopt dat de Vlaamse programmatie van dag- en kortverblijfcentra te weinig wordt ingevuld. De programmatiecijfers zijn gebaseerd op het aantal ouderen in onze samenleving. Een tweede grens op de uitbouw van de dag- en kortverblijfcentra is het moratorium dat in het protocol met de federale overheid, meer bepaald in de ziekteverzekering, is opgenomen. Dat protocol loopt af begin 2011. We moeten dan nagaan hoe we de programmatiecijfers, die zich moeten aligneren op de budgettaire mogelijkheden van het RIZIV, kunnen uitbreiden.

Heel wat initiatiefnemers hebben inderdaad voorlopige vergunningen in portefeuille genomen. Dat is ook een groot deel dat niet wordt omgezet in reële exploitatie.

Als ik goed geïnformeerd ben, heeft het RIZIV recent beslist om de financiering van die centra te verbeteren, minstens voor een gedeelte. Dat is positief. Dat zou kunnen betekenen dat een aantal mogelijke initiatiefnemers effectief dat initiatief nemen. Natuurlijk moeten na federale regeringsonderhandelingen nieuwe mogelijkheden worden gecreëerd binnen de ziekteverzekering.

Wij moeten zorgen dat we ons gedeelte van de financiering kunnen volhouden, en dat initiatiefnemers erop kunnen vertrouwen dat ze van Vlaanderen de nodige middelen kunnen krijgen als ze eenmaal gestart zijn. Dat zijn we aan het organiseren. Dat proberen we in het volgende begrotingsjaar voort te zetten.

Er zijn vanaf januari 2010 nieuwe termijnen die men moet respecteren bij een voorafgaande vergunning. De termijn waarin men over de titel moet beschikken waarop men de infrastructuur wil exploiteren, is ingekort. Men moet sneller kunnen beschikken over de reële momenten waarop men de zaken in gebruik neemt. Het tempo is opgedreven voor de mensen met een voorlopige vergunning. Sterker nog, er is een nieuwe regeling uitgevaardigd met betrekking tot de verlenging van die vergunning. Wie na één verlenging niet overgaat tot exploitatie, zal op die plaats geen vergunning meer krijgen. Dat zijn allemaal pogingen om de initiatieven ertoe aan te zetten om hun voorlopige vergunning te activeren.

Ten slotte proberen we met de subsidies in het VIPA kort op de bal te spelen. In 2006 was er nog een doorlooptijd van onafhankelijk tot principieel akkoord van 9 jaar. Dat is weggewerkt. We gaan proberen dit tempo vol te houden. Wie vandaag een dossier indient, kan erop rekenen dat we binnen een redelijke termijn die subsidies toekennen. Dat zijn allemaal methoden die we gebruiken of gaan gebruiken om het door u terecht aangehaalde punt – een grotere activering van de vergunningen die in het circuit zitten – te bewerkstelligen.

Mevrouw Griet Coppé: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Dat is een mooi idee en een mooi antwoord, vooral voor de toekomst. Is het nog niet voor nu of voor deze vakantie, dan geeft het toch wel toekomstperspectieven. Het geeft ook aan dat de Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid neemt om mensen in nood, meestal oudere mensen, te ondersteunen zodat het levenslang wonen ook effectief kan worden gerealiseerd en zodat de mantelzorger wat op adem kan komen.

We houden het verder in het oog en trachten het op te volgen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, het was een mooie vraag en een heel mooi antwoord. Het was bijna ontroerend, zou ik zeggen.

Ik wil me graag aansluiten bij de minister wanneer hij zegt dat het heel belangrijk is om de Dag van de Mantelzorg te vieren. Ik wil me aansluiten bij zijn felicitaties aan diegenen die dagdagelijks de zorg opnemen voor iemand zonder daarvoor te worden vergoed.

Minister, mantelzorg tijdens de vakantie is één probleem. De Studiedienst van de Vlaamse Regering heeft net een rapport over de inzet van vrijwilligers en mantelzorgers gepubliceerd. Een van de conclusies is dat veel mensen bezig zijn met mantelzorg, wat u ook al in de media gezegd hebt. Een andere conclusie is dat men eigenlijk niet weet wat het effect is van langer werken, van meer vrouwen op de arbeidsmarkt en van de vergrijzing op het volume van de mantelzorg.

Het is belangrijk dat men, naar aanleiding van de Dag van de Mantelzorg, daar eens even bij zou stilstaan. In Vlaanderen hebben we nog altijd een systeem van thuiszorg dat je maar kan handhaven als er ook mantelzorgers zijn. Als we een beleid voor de toekomst willen voeren, dan volstaat het niet, mevrouw Coppé, om even wat te willen doen voor de mantelzorgers tijdens de vakantie. Er is een veel fundamentele vraag: hoe gaan we ervoor zorgen dat we ook morgen en overmorgen nog voldoende mantelzorgers hebben om het model dat we in Vlaanderen onderschrijven – bejaarden zolang mogelijk thuislaten –, in stand te houden?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, ook onze fractie wil zich naar aanleiding van de Dag van de Mantelzorg aansluiten bij de vraag en duidelijk stellen dat ook wij bijzonder veel respect hebben voor mantelzorgers. Zij verdienen inderdaad, zoals u ook gezegd hebt, bijzonder veel aandacht. Zij verdienen ondersteuning in hun taak, die vaak heel veel veeleisend en heel vermoeiend is. Zij verdienen extra waardering.

Het is dan ook heel belangrijk om te beklemtonen dat er in voldoende mogelijkheden wordt voorzien zodat zij af en toe eens op adem kunnen komen en gebruik kunnen maken van andere opvangmogelijkheden om hun batterijen op te laden.

Het wordt al jaren in dit parlement aangekaart dat de Vlaamse programmatie te weinig wordt ingevuld. Er zijn inderdaad een aantal hindernissen. We kennen die discussie. Minister, ik wil u uitdrukkelijk vragen om een tandje bij te steken en in uw overleg met uw nieuwe federale collega te vragen om nieuwe mogelijkheden ter zake te creëren.

Tot slot wil ik me uitdrukkelijk aansluiten bij de slotopmerking van mevrouw Vogels. Het is heel belangrijk dat we ernstig nadenken over de fundamentele vraag hoe we er in de toekomst kunnen voor zorgen dat er voldoende mantelzorgers bereid zijn die taak op zich te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, uiteraard sluiten wij ons ook graag aan en ik denk dat we mogen spreken namens alle collega's van dit parlement wanneer we onze felicitaties aanbieden aan al diegenen die vandaag zorg opnemen voor een hulpbehoevende of een familielid.

Minister, ik heb aandachtig geluisterd naar uw antwoord. Het was de bedoeling van mevrouw Coppé om te vernemen wat we gaan doen om mantelzorg in de toekomst te kunnen blijven ondersteunen. In uw antwoord hebt u terecht gezegd dat er van de programmatie heel wat wordt opgenomen in de vorm van voorlopige erkenningen en voorlopige vergunningen. Daar knelt het schoentje, niet alleen bij de dagcentra en centra voor kortopvang, maar ook bij de woonzorgcentra.

Het was inderdaad de toenmalige meerderheid die een resolutie heeft neergeschreven om daar werk van te maken. Het doet mij plezier dat u dat wenst te doen, maar ik wil toch met aandrang vragen of u bereid bent om al diegene die met een voorlopige vergunning, hetzij voor bedden in woonzorgcentra, hetzij voor bedden in kortverblijf, vandaag in portefeuille zitten, allemaal aan te schrijven en erop aan te dringen dat ze de daad nu effectief bij het woord voegen en uitvoering geven aan die voorlopige vergunning. Ik wil u ook vragen om,

als ze dat niet binnen de kortste keren doen, die bedden weer in portefeuille te nemen, om die dan opnieuw te verdelen onder die die het wel willen doen.

Er is op dat vlak nog heel wat werk aan de winkel. Men heeft de resolutie, maar men kan krachtadiger omgaan door hen echt aan te sporen. Dat is mijn oproep tot u, minister.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: We zijn het er allemaal over eens dat we de ouderen zo lang mogelijk bij ons thuis willen verzorgen op een kwaliteitsvolle basis. Mantelzorg is zo het moderne woord voor wat de vorige generaties automatisch in familiaal verband deden. Hoe dan ook is het goed dat wij op deze manier enige waardering kunnen geven aan de vele mensen die voor hun familie zorgen.

Minister, ik hoor in uw antwoord een aantal zaken die ik zou catalogiseren onder de noemer 'scheppen van valse verwachtingen'. Ik hoor u een mooi plaatje schetsen dat er tegen volgend jaar meer middelen en meer opvangcentra zullen zijn. Ik heb het allemaal genoteerd. Ik vraag me alleen af hoe u dat zult laten rijmen met de vele andere dringende zorgvragen. U weet dat er heel wat op til staat en dat de middelen beperkt zijn. Het zal dus toch een beetje schuiven en goed nakijken worden waar u de prioriteit uiteindelijk aan zult geven.

Ik zal er in ieder geval, samen met mijn fractie, op toezien dat u de woorden die u daarnet hebt gesproken, volgend jaar zult waarmaken, anders ga ik het ook nog bestempelen als een vrij populistisch antwoord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, er zijn een aantal bedenkingen geuit die ik uiteraard ten volle wil onderschrijven. Als mevrouw Vogels verwijst naar het grote maatschappelijke belang van mantelzorg en erop wijst dat dat meer is dan de vraag hoe we mantelzorgers tijdelijk wat op adem kunnen laten komen door een kortverblijf of een dagverzorgingscentrum te organiseren, heeft ze natuurlijk helemaal gelijk. Het is ook een kwestie van beleid met betrekking tot de combinatie arbeid en zorgtaken. En het is ook een kwestie van in de groei in de ziekteverzekering keuzes te maken: keuzes voor chronische zorg, voor thuiszorg, keuzes die ook moeten worden gemaakt in het kader van de ziekteverzekering. Ik ben het daar helemaal mee eens.

Wij gaan proberen om met het Vlaamse beleid, binnen de mogelijkheden waarover we beschikken, waardering op te brengen en verenigingen te ondersteunen. We ervaren immers ook vaak dat mantelzorgers echt wel behoefte hebben aan een plaats waar ze eens kunnen spreken over wat ze ervaren, waar ze informatie kunnen krijgen enzovoort. Dat is een heel belangrijke vraag naar waardering en ondersteuning.

Het valt mij elke keer op, wanneer we praten met mensen die dat engagement thuis op zich nemen, wat een enorm engagement dat is en hoe weinig bespreekbaar dat vaak is, zelfs in de eigen omgeving. Het vermaatschappelijken van het thema 'zorg' is iets wat we absoluut moeten doorzetten, willen we de ambitie om mensen zo lang mogelijk in de thuissituatie te ondersteunen, kunnen volhouden.

Dat betekent een aantal initiatieven ten aanzien van het RIZIV, en een aantal initiatieven die we op het Vlaamse niveau kunnen nemen, maar ik ben het met u allen fundamenteel eens dat hier een ontzaglijke opdracht ligt en dat, als we dat niet op een goede manier ondersteunen, we een heel belangrijke schakel in de zorg, niet alleen om economische redenen, maar zelfs om kwaliteitsvolle redenen, onder druk zien komen te staan. Dat moeten we trachten te bestrijden met de mogelijkheden waarover we beschikken.

Mevrouw Griet Coppé: Ik dank de minister en de collega's voor de bemerkingen. Het bewijst dat alle fracties zeer veel sympathie en dankbaarheid willen tonen voor de mantelzorger die dagelijks die taak op zich neemt.

We hebben de woorden gehoord van de minister, die elke partij uitdaagt om op gepaste wijze te ondersteunen dat de nodige middelen er komen, federaal en Vlaams. Mantelzorgers zijn

soms 60-plussers, die effectief dag in dag uit voor de partner zorgen. Ik hoop dat zij en de toekomstige generatie verder kunnen zorgen, dankzij de hulp van Vlaanderen en extra middelen voor thuiszorg, dagcentra en kortverblijfcentra.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de bevoegdheden van Kind en Gezin bij de screening van onthaalouders en de beperking van het aantal risicogevalen

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, minister, collega's, we hebben de laatste maanden een aantal problemen gehad bij onthaalmoeders. Op 17 maart 2010 hebben we hier gedebatteerd over de oprichting van een risicocel bij Kind en Gezin, die Kind en Gezin beter moet adviseren wanneer er problemen zijn en men eventueel tot sluiting moet overgaan. We hebben hier allemaal gezegd dat dat een goed initiatief is.

Naar aanleiding van een uitspraak in een rechtszaak waarover we vandaag in de kranten lezen, heb ik een bijkomende vraag. Ik denk dat het niet voldoende is dat we curatief optreden, maar dat we dat ook preventief moeten doen bij de instroom van onthaalmoeders.

Ik weet dat u werkt aan nieuwe erkenningsprocedures, minister. Daarbij is het niet voldoende dat we enkel nagaan of de living waar de kinderen worden opgevangen, wel groot genoeg is en of de onthaalouder medisch geschikt is en er bijvoorbeeld geen rugproblemen zijn. We moeten verder gaan met zoiets als een 'draagkrachtscreening'. Daarin wordt niet enkel naar fysieke elementen gekeken, maar ook of die onthaalouder het psychologisch wel aankan. Minister, bent u gezien de recente ontwikkelingen bereid om de screening in die richting te herzien?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw De Vits, u hebt helemaal gelijk. Als je een toelating geeft om met kinderopvang te beginnen, telt niet enkel de vraag of de nodige infrastructuur er is. Er is ook de vraag of de bekwaamheid en de draagkracht in de situatie van de gezinsopvang de opvang van kinderen verantwoordt.

We gaan het debat niet opnieuw voeren over het feit dat je in Vlaanderen op dit moment zonder aan veel erkenningsvoorwaarden te moeten voldoen een kinderopvang kunt starten. Dat is juist de reden dat we dat decreet willen maken waarbij je een vergunning nodig zult hebben ongeacht het statuut, gezinsopvang, groepsopvang, zelfstandige of vanuit een rechtspersoon. We moeten dat systeem snel proberen te operationaliseren. Ik treed u helemaal bij.

Diensten die werken met onthaalouders, zijn op basis van het ministerieel besluit op dit ogenblik verantwoordelijk voor de screening en de rekrutering van de onthaalmoeders. Om hen daarbij te helpen heeft Kind en Gezin een screeningsinstrument geoperationaliseerd. Ze zijn niet verplicht om die tool te gebruiken, maar ze kunnen dat wel doen. Het is de bedoeling dat dat instrument voor screening in de richting gaat die u aangeeft en kijkt of men de psychologische en sociale vaardigheden heeft om die opvang te verzekeren op een goede manier.

Ook naar aanleiding van de spijtige incidenten gaan we proberen om met die diensten eens een gesprek te hebben over hoe de screening gebeurt. Aan Kind en Gezin ga ik vragen om te kijken of we ons screeningsinstrument nog kunnen verrijken en verbeteren. In de huidige situatie en met het oog op het kaderdecreet zal ik ervoor pleiten dat we het gebruik van dit soort instrumenten en het toezicht op de instroom in een systeem gieten.

Ik ben niet gelukkig met gezinsopvang in een totaal geïsoleerde setting, waarbij er geen enkel klankbord is om dit soort vragen te stellen. We moeten daarnaar kijken voor het decreet – en ik heb verwezen naar de aangekondigde acties – en hopelijk ook in het kader van een globale regeling.

Mevrouw Mia De Vits: Minister, uw antwoord schenkt mij voldoening. Ik heb het hier vorige keer al gezegd. Als ouders hun kinderen plaatsen tijdens de dag, dan moeten ze gerust zijn dat er geen problemen optreden. De overgrote groep van onthaalouders doen dat met heel veel inzet. Ze doen dat goed. Door in de nodige procedures te voorzien, kunnen we het aantal klachten verminderen.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik zou het statement van de minister willen ondersteunen. Spijtig genoeg zijn er de verhalen en de voorvallen van de afgelopen maanden. Daarnaast moeten we toch ook durven te erkennen dat we in Vlaanderen 7300 onthaalouders hebben en dat het enkel om uitzonderingen gaat. De initiatieven om te verfijnen, de screening om vraag en aanbod nog beter op elkaar te laten afstemmen, zijn heel goede instrumenten. Minister, net als voor u is het onze ervaring dat onze diensten onthaalgezinnen in Vlaanderen, die georganiseerd worden door verschillende vzw's, ook wel goed werk verrichten inzake de bijkomende vorming en de controle via die onthaalgezinnen. Want het is een illusie te denken dat onze administratie in Brussel, Kind en Gezin, een inspectiedienst kan opzetten, operationeel maken om die 7300 onthaalgezinnen vandaag te kunnen screenen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik zou me graag aansluiten bij de terechte vraag van mevrouw De Vits. Mevrouw De Vits, ik ben blij dat u op het einde van uw betoog uitdrukkelijk hebt beklemtoond dat de overgrote groep van onthaalouders hun job op een zeer goede manier uitoefent.

Minister, ik denk dat het heel belangrijk is om nogmaals te beklemtonen om, naar aanleiding van de bijzonder triestige feiten en de veroordeling gisteren – want het gaat natuurlijk om oude feiten – na te gaan hoe er een preventief onderzoek kan worden gevoerd, een, zoals u het noemt, draagkrachtscreening. Wat het fysisch aspect betreft, denk ik dat dat niet moeilijk is. Ik wil er wel voor waarschuwen dat het psychisch aspect wel iets anders is. Het is echt niet gemakkelijk om kandidaten daarop te screenen. We moeten ons ook geen illusies maken. Het is niet omdat iemand vandaag perfect de psychische screening doorstaat, dat hij of zij dat ook morgen doet. Dat is totaal onvoorspelbaar. We weten allemaal dat door externe factoren of onvoorziene omstandigheden zelfs bij de meest perfecte onthaalouder op een bepaald moment de stoppen kunnen doorslaan, waardoor dit soort feiten niet vermeden kunnen worden.

Het is belangrijk dat dat gebeurt, maar we moeten niet de illusie koesteren dat dat een absolute garantie geeft voor de toekomst.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, uiteraard sluit ik me ook graag aan bij de vraag van mevrouw De Vits. Ik sta er volledig achter. Mevrouw Van der Borgh en ik hebben daarover al meermaals het woord genomen, ook in de plenaire vergadering. Ik heb er trouwens een schriftelijke vraag over gesteld, waarop de minister ook op heeft geantwoord. Mevrouw Van der Borgh heeft nog een andere vraag ingediend, waarop het antwoord nog moet worden gegeven. Ik heb ook een aantal positieve zaken gehoord van de minister. In aanloop naar het nieuwe decreet hebben we het daar al ruimschoots over kunnen hebben.

Ik wil van dit forum ook gebruik maken om te zeggen dat we de discussie levendig moeten houden. Er is weer iets gebeurd. We lopen nog steeds van incident naar incident. Toegegeven, er wordt aan gewerkt. Toen de regionale dienst de screening verzorgde en

vragen stelde over het verleden van de mogelijke onthaalouder, werden geen vragen gesteld over de eigen kinderen. Dat was een beetje het verhaal van het Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG). In zijn antwoord heeft de minister gezegd dat hij er geen uitwisseling kan komen. Dat is natuurlijk jammer.

Het gaat er ook over hoe de screening wordt gedaan. Ik blijf het jammer vinden dat Kind en Gezin daarin geen verantwoordelijkheid heeft, en dat het door externe bureaus wordt gedaan. De mensen die hun kinderen aan een onthaalmoeder geven, geven haar ook een enorme verantwoordelijkheid. En ze rekenen ook op Kind en Gezin.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega's, op dit ogenblik levert een heel groot deel van de onthaalouders schitterend werk. Laat daar geen twijfel over bestaan. Ik wil even terugkomen op mijn actuele vraag van een tijd geleden over de risicocel binnen Kind en Gezin. In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag liet u weten dat de risicocel wel degelijk is opgestart, maar uit hetzelfde antwoord blijkt ook dat de risicocel gevaarlijke situaties behandelt en opvolgt. Als dit een jarenlange procedure is, wat is dan de meerwaarde van de risicocel? Kunt u gevaarlijke situaties meer structureel aanpakken? Ik neem aan dat de risicocel dat zal doen. Wat is uw visie op de werking van de risicocel?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Het voorbije jaar werden verschillende vragen gesteld over degelijke kinderopvang. Het bewijst alleen maar dat kinderopvang leeft en dat we allemaal vinden dat dat kwaliteitsvol moet gebeuren. Minister, u zegt dat u de screening met Kind en Gezin verder zult evalueren. Ik kan dat alleen maar toejuichen, want de incidenten volgen elkaar in snel tempo op.

Minister, in de handelingen van 17 maart lees ik dat u in het najaar van 2009 de opdracht hebt gegeven om een betere screening van Kind en Gezin en de inspectiediensten door te voeren. Dat is nog maar een jaar geleden. Nu hoor ik u dat ook zeggen. Ik zou graag boter bij de vis hebben.

Het is niet logisch dat de dienst onthaalouders de screening en de selectie-instrumenten van Kind en Gezin niet zou opvolgen. Als die instrumenten, procedures of richtlijnen worden vastgelegd, dan moeten ze minstens worden gevolgd.

Minister Jo Vandeurzen: Ik kan vele bezorgdheden en bemerkingen bijtreden. Er zijn twee zaken. Als de knipperlichten beginnen te knippen, dan is er een procedure om op te treden en te reageren. Mevrouw Stevens heeft daarnaar verwezen. Die cel is in september of oktober geactiveerd naar aanleiding van de discussie die we toen hebben gehad. We hebben het aantal knipperlichten bekeken, en beslist om een nieuwe screening te doen voor alle dossiers die door een knipperlicht bij het agentschap Inspectie, dan wel bij Kind en Gezin bekend zijn geworden.

Mevrouw De Vits heeft verwezen naar het proactieve en het preventieve. Wat gebeurt er bij de instroom van onthaalouders? Daarvoor bestaat bij Kind en Gezin een screeningsinstrument dat de diensten kunnen gebruiken. Ze zijn daar op dit ogenblik niet toe verplicht. Ze hebben de verantwoordelijkheid over de rekrutering, maar ze zijn niet verplicht dat instrument te gebruiken. Hoe zullen we daar in de toekomst mee omgaan? Ik ben er voorstander van om het gebruik van dat instrument nog te verfijnen, maar ook te stimuleren dat het wordt veralgemeend. Hoe gaan we dat doen? Wellicht zal dat in het kader passen van het kaderdecreet.

In dit verband kan ik mevrouw De Vits enkel bijtreden. Ik ben haar daar ook dankbaar voor. We mogen niet in een steekvlampolitiek vervallen. We nemen op korte termijn een aantal initiatieven. De fundamentele opdracht blijft echter een kaderdecreet en een fundamentele, universele regeling uit te werken. We hebben daar vorige week in de commissie al over

gediscussieerd. We hebben ons gehaast de principes in een visietekst weer te geven. Het is de bedoeling die visie zo snel mogelijk in een decretaal kader om te zetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.16 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.24 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en de Verklaring, ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008

– 324 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Caluwé, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, ik zal slechts zeer kort verslag uitbrengen. Voor het overgrote gedeelte wil ik naar het schriftelijk verslag verwijzen. In dat verslag kan iedereen de uitstekende uiteenzettingen van de verschillende commissieleden lezen. Er staat ook in te lezen dat het ontwerp van decreet unaniem is goedgekeurd. De heer Van Overmeire heeft die goedkeuring met een zeker voorbehoud gegeven. Hij zal dat straks zelf toelichten.

In 1958, nu 52 jaar geleden, is het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het zogenaamde Benelux-verdrag, voor een periode van 50 jaar afgesloten. Dat verdrag moet nu worden vernieuwd. We hebben van die gelegenheid gebruik gemaakt om het verdrag te moderniseren.

We hebben tevens van de gelegenheid gebruikt gemaakt om het Benelux-secretariaat te bezoeken. Ik ben blij dat de adjunct-secretaris-generaal, de heer Willems, aanwezig is om de goedkeuring door het Vlaams Parlement bij te wonen.

Ik wil nog even exact melden waarom CD&V van oordeel is dat dit verdrag moet worden goedgekeurd. We kunnen ons immers afvragen of het nog wel nodig is die samenwerking in stand te houden. In de loop van die periode van 50 jaar is de Europese Unie ontstaan en tot bloei gekomen. CD&V is in elk geval van mening dat dit wel nodig is.

De Benelux is er ettelijke malen in geslaagd een voorloper van en een laboratorium voor de Europese samenwerking te zijn. Het Verdrag van Lissabon laat de Benelux toe die rol te blijven vervullen.

Dit is ook nodig. Dat we over een uitstekende Europese samenwerking beschikken, betekent niet dat er geen verdere stappen meer moeten worden gezet. Ten gevolge van de gemeenschappelijke munt en het vrij verkeer van personen en goederen voelen de mensen de grenzen nog meer aan. Ze stappen al gemakkelijker over de grens om te wonen, te werken, te winkelen of gezondheidszorg te zoeken. Het is des te meer nodig dit blijvend te harmoniseren.

De samenwerking tussen de Benelux-landen is al tijdens de Tweede Wereldoorlog op gang gekomen. De kleine landen vreesden tijdens de vredesbesprekingen in de verdrukking te komen. Ze hebben steun bij elkaar gezocht. In een grote Europese Unie met 27 landen blijft het nodig dat vlak bij elkaar gelegen kleine landen elkaar opzoeken en proberen binnen die unie van 27 landen een goed op elkaar afgestemde politieke samenwerking uit te bouwen.

We hebben de herziening van het verdrag terecht gebruikt om tot een modernisering over te gaan. De werking van de instellingen wordt geconcentreerd. Er komt een gemeenschappelijk werkprogramma. We hebben de mogelijkheid ingebouwd met de ons omringende regio's afzonderlijke afspraken te maken en samenwerkingsovereenkomsten te sluiten.

Ik denk dan in de eerste plaats aan Noord-Rijnland-Westfalen, dat veel gemeenschappelijke kenmerken met de verschillende Benelux-landen heeft.

Ten derde: er is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de institutionele realiteit die België inmiddels is geworden – het bestaan van deelstaten – in het nieuwe verdrag te verwerken. Op de instemming met het Verdrag moet nog een wijziging van het verdrag dat betrekking heeft op de instellingen volgen. In concreto gaat het over de wijze waarop het Beneluxparlement functioneert. Dat zou samen moeten worden ontwikkeld. Nederland heeft overigens de bekrachtiging van dit verdrag afhankelijk gemaakt van vorderingen inzake de modernisering van de instellingenovereenkomst. Ik vermoed dat de voorzitter van het Beneluxparlement daarover nog iets meer zal zeggen. Wij zullen in elk geval met overtuiging dit nieuwe verdrag goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, collega's, ik dank de verslaggever die de besprekingen goed heeft samengevat. Onze commissie heeft het dossier vrij grondig behandeld. Ik verwijs dan ook graag naar het bezoek van de commissie aan het secretariaat-generaal van de Benelux, waar we goed zijn ontvangen door de adjunct-secretaris-generaal, de Vlaming en Aalstenaar Luc Willems. Het secretariaat-generaal is dus in goede, Aalsterse handen, en dat is erg geruststellend.

Tijdens dat bezoek kregen we een helder inzicht in wat de Benelux wel en niet is en doet. Onze fractie zal instemmen met dit herzieningsverdrag, maar het zal een kritische ja-stem zijn. Ook in Nederland stijgen kritische geluiden op. Men vraagt op regelmatige tijdstippen een evaluatie. De Socialistische Partij, de Partij van de Vrijheid en de Partij voor de Dieren – bien étonnés de se trouver ensemble – hebben zelfs tegengestemd.

Er zijn twee manieren om naar de Benelux te kijken. De eerste vertrekt van de vaststelling dat deze drie landen aan elkaar grenzen en men een kader nodig heeft om een aantal zaken samen te realiseren. De tweede vertrekt van het besef van de lotsverbondenheid. De heer Kennes heeft het in de commissie treffend verwoord: "Ten gronde is het verhaal van de Lage Landen er een van lotsverbonden gewesten die vaak gefocust waren op hun onderlinge verschillen, maar telkens weer tot elkaar veroordeeld bleken te zijn." Dat is ook mijn uitgangspunt.

Die lotsverbondenheid kreeg vaste vorm in 1815, in het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden. Helaas werd die constructie in 1830 ongedaan gemaakt door het destabiliserende, gewelddadige Belgische separatisme, met alle catastrofale gevolgen die we ondertussen kennen, op economisch, cultureel en taalwetgevend vlak. Wij hadden 100 jaar Vlaamse beweging nodig om terug te staan op het niveau waar we in 1823 stonden. Ik zou u daar heel lang kunnen over onderhouden, maar zal dat nu niet doen.

Veel mensen vatten de Benelux op als een kader waarmee die stommiteit van 1830 ten dele ongedaan kan worden gemaakt. Ik vrees evenwel dat we realistisch moeten zijn. De 'window of opportunity' om met de Benelux grootse zaken te ondernemen, is eigenlijk gesloten. Ten eerste, en Leo Tindemans wist het al: er is de vaststelling dat Wallonië weinig heil ziet in een constructie waarin 83 percent van de inwoners Nederlands spreekt. Ten tweede: er is de

vaststelling dat Nederland een andere, meer Atlantische instelling heeft. We moeten dus niet altijd de schuld bij ons zoeken. Er zijn ook allerlei praktische drempels. Zo is de samenwerking tussen de provincies uitstekend, maar een Nederlandse provincie is iets helemaal anders dan eentje bij ons.

Het gevolg is dat de Benelux misschien wel een voorbeeldfunctie had voor Europa, maar dat de EU inmiddels de Benelux is voorbijgestoken. De Benelux werd nooit een muntunie en had nooit supranationale instellingen.

Toen Europa de economische integratie overnam, zagen we hoe die Benelux-samenwerking zich verlegde naar minder sexy materies: verkeer, ruimtelijke ordening, milieu. Die samenwerking gebeurde niet meer tussen drie landen maar werd uitgebreid naar gewesten, provincies en gemeenten.

Collega's, de Benelux-politieke samenwerking die formeel gezien eigenlijk niet in dit verdrag zit, heeft een enorm potentieel. De focus zou moeten liggen op een gezamenlijke standpuntbepaling van België, Nederland en Luxemburg in het kader van de besluitvorming in de Europese Unie. Het zou ronduit schitterend zijn indien die drie kleine landen vaak een gemeenschappelijk standpunt zouden kunnen innemen. Ze zouden dan immers een heel stuk sterker staan. Ze zouden het soortelijk gewicht hebben van middelgrote landen zoals Spanje of Polen. De praktijk echter leert dat in het beste geval de dag voor een Europese Raad of zelfs 's morgens bij het ontbijt er nog wat overleg is tussen betrokken ministers. Dat volstaat natuurlijk niet om tot gemeenschappelijke standpunten te komen. Daarvoor is het immers nodig reeds bij het begin van de politieke besluitvorming tot afstemming te komen. De realiteit is dan ook jammer genoeg dat de relaties tussen België, Nederland en Luxemburg ongetwijfeld goed zijn, dat er veel samenwerking bestaat, zeker in het grensgebied, maar dat we veel kansen laten liggen en dat er heel dikwijls spanningen zijn.

Ik som enkele voorbeelden op: het dossier van de coffeeshops, het dossier van de Westerschelde, de concurrentie tussen de havens, het bankenverhaal waarbij België zich op Frankrijk oriënteerde en Nederland zich op Duitsland, idem wat energie betreft, competitie over Europese topfuncties wanneer een Van Rompuy tegenover een Balkenende komt te staan, competitie over het aantal zetels in het Europees Parlement, spanningen over het rekeningrijden, verschillende standpunten over de EU-meerjarenbegroting. Het Benelux-parlement is een instelling waar veel overleg gebeurt maar de resoluties van dat parlement komen niet eens op de agenda's van de nationale parlementen. Veel gemiste kansen, vrees ik.

Laten we ook niet te euforisch doen over de positie van Vlaanderen in die Benelux. De indeling van België in gemeenschappen en gewesten wordt weliswaar formeel erkend, het zou er nog maar aan mankeren anno 2010, en er is een specifiek intrafedeeraal samenwerkingsakkoord dat de positie van Vlaanderen in de praktijk uitwerkt, maar ook dit nieuwe Benelux-verdrag wordt nog altijd afgesloten tussen drie staten. Dat wordt onder meer geïllustreerd door het feit dat er wel financiële bijdragen zijn van de drie betrokken staten maar niet van gemeenschappen en gewesten. Vlaamse ministers kunnen aanwezig zijn maar er is geen eigen Vlaamse standpuntbepaling toegelaten. Er moet nog altijd een Belgisch standpunt worden gevormd dat bij consensus moet worden vastgelegd. Ook met dit nieuw verdrag is het niet mogelijk om een apart Vlaams en een apart Franstalig of een apart Vlaams en een apart Waals standpunt te formuleren. Zo groot is die hier doorgevoerde verandering dus niet, ook hier is het wachten op copernicaanse omwentelingen.

Tot slot, collega's, wat voorligt, is uiteindelijk goed, en is beter dan wat er was. Het is een kader voor pragmatische samenwerking inzake milieu, intellectuele eigendom, infrastructuur, ruimtelijke ordening, grensoverschrijdende samenwerking, illegale immigratie, drugs enzovoort. De verdragstekst is veel korter dan de vorige. Dit herzieningsverdrag beperkt zich tot het creëren van een kader en laat zich niet in met inhoudelijke details. Inzake instellingen is er een sterke vooruitgang: het aantal instellingen wordt herleid tot vijf. De werkprogramma's zijn een soepele manier van werken. Er komt een soepel personeelsbeleid

en er is de mogelijkheid tot samenwerking met andere regio's of buurlanden, de zogenaamde Benelux-plusformule. Nordrhein-Westfalen is al genoemd, Nord-Pas-de-Calais is een andere partner.

Conclusie, collega's: dit is geen wervend politiek project. De Benelux maakt niet langer grote emoties los, maar het blijft een structuur die concrete vormen van samenwerking vergemakkelijkt. Ons standpunt is dat Vlaams-Nederlandse samenwerking te verkiezen zou vallen boven Benelux-samenwerking. Men zou zelfs kunnen dromen van een soort algemeen Nederlands-Vlaams samenwerkingsverdrag, dat het Taalunieverdrag, de GENT-akkoorden, het Cultureel Verdrag enzovoort, zou omvatten. Misschien komt dat ooit nog wel, maar zolang België bestaat, zolang een aantal bevoegdheden federaal zijn, is het nuttig om op deze terreinen een Benelux-samenwerking in stand te houden. In dat kader steunt onze fractie dit hernieuwd Benelux-verdrag met een kritisch 'ja'. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, mijnheer de adjunct-secretaris-generaal van de Benelux, geachte leden, als voorzitter van het Beneluxparlement – weliswaar tijdelijk, maar het is toch maar een Vlaams parlamentslid dat voorzitter is, trouwens voor de eerste maal – verheugt het me dat we vandaag het verdrag kunnen ratificeren.

Dit weekend nog heeft het Beneluxparlement een plenaire vergadering gehouden, in de Senaat. De andere Benelux-landen, Luxemburg en Nederland, hebben toen een warme oproep gedaan aan België om het verdrag zo snel mogelijk te ondertekenen. Dit verdrag moet immers door niet minder dan negen parlementen worden bekrachtigd. Luxemburg gaf al op 7 mei 2009 zijn fiat. De Nederlandse Eerste Kamer deed dat op 3 november 2009 en de Tweede Kamer op 9 februari 2010.

Door onze federale structuur is het niet mogelijk om dat in één keer te doen. Zeven parlementen moeten zich daarover uitspreken. Geachte leden, we hebben ons ter zake in snelheid laten nemen door de collega's van de Duitstalige Gemeenschap. Zij hebben dit namelijk al op 28 mei van vorig jaar goedgekeurd. Toch is dit parlement het tweede parlement in België dat dit verdrag ratificeert. Ik wil dan ook van deze gelegenheid gebruik maken om de andere assemblees in dit land op te roepen dringend werk te maken van dit initiatief. Kamer en Senaat hebben bij een nieuwe samenstelling dus al meteen iets dat ze moeten behandelen.

Dit vernieuwde Benelux-verdrag is een historisch moment in de geschiedenis van de Benelux en de Europese integratie. Ik ben het niet helemaal eens met de heer Van Overmeire, maar dat zal hem niet verbazen. Het vorige verdrag dateerde van 1958 en trad in werking in 1960. Afgemeten aan de code Napoléon is dat misschien een nietige tijdspanne, maar in de politieke evolutie is het wel een eeuwigheid. Het was, kortom, hoog tijd om de samenwerking tussen de diverse Benelux-landen aan te passen aan de veranderende nationale en internationale context. Dit verdrag betekent dan ook een nieuwe start voor een toch wel meer dynamische Benelux.

Mijnheer Van Overmeire, het kan zijn dat de Benelux-landen in de voorbije periode hun pioniersrol wat hebben verwaarloosd, maar ik denk dat we die pioniersrol die we steeds hebben vervuld in Europa, opnieuw op ons kunnen nemen. Door de ondertekening van dit verdrag op 17 juni 2008 zijn de diverse regeringsleiders en ministers van Buitenlandse Zaken immers een duidelijk engagement aangegaan om met de drie landen een gezamenlijke weg in te slaan op het gebied van Interne Markt, Economie, Duurzaamheid, Justitie en Binnenlandse Zaken.

Bij de ondertekening van het verdrag waren ook ministers-presidenten aanwezig. Dat een van de drie landen, namelijk ons land, een federale staat is, maakt het niet altijd even gemakkelijk om een gemeenschappelijke regelgeving te harmoniseren. Ik geef een voorbeeld. We voeren al een hele tijd een debat over de wegbeprijzing. In onze beperkte West-Europese context is

het zonder meer wenselijk ter zake al een eenvormige regelgeving te kunnen distilleren. Ik geef toe dat het ideaal zou zijn, mocht heel Europa hetzelfde systeem toepassen. Als we kijken naar de discussies die we de voorbije maanden ook in dit parlement al hebben gevoerd ter zake en bekijken hoe vaak de minister van Mobiliteit al werd ondervraagd over de stappen voorwaarts die we ter zake moeten zetten, dan lijkt het me dat er nog een lange weg af te leggen is. Het lijkt me dat zelfs de wensen die deze Vlaamse Regering ter zake in haar regeerakkoord heeft gezet, nog niet onmiddellijk zullen kunnen worden vervuld.

Ook in de discussie in het Beneluxparlement is echter duidelijk tot uiting gekomen dat zowel Luxemburg als Nederland vragende partij is voor een geharmoniseerd project met betrekking tot rekeningrijden. Wij moeten toch stellen dat, als er zo weinig vooruitgang is, dat vooral een Belgische oorzaak heeft. Uittredend staatssecretaris voor Mobiliteit Schouppe erkent dit probleem. Hij was vorige week ook aanwezig tijdens de plenaire zitting. Hij ziet een oplossing, aangezien de federale overheid nog enige – met de nadruk op dat laatste woord – bevoegdheid heeft op het vlak van Mobiliteit. Er zou daarom werk moeten worden gemaakt van een werkgroep met de drie gewesten, waarbij de federale overheid coördineert, of observeert, of begeleidt – ik weet het niet. Tot op heden vinden we dat echter nog niet terug in de feiten en staat dit niet op punt.

Ik heb in de plenaire vergadering al regelmatig onze minister van Mobiliteit opgeroepen om daarin als grootste gewest in dit land de leiding op te nemen, aangezien er uiteenlopende visies zijn. Wij moeten daar aan de kar trekken. We moeten alvast op het Vlaamse niveau constructiever meedenken en meewerken.

Ons parlement moet waakzaam zijn over de initiatieven die genomen worden en over de uitvoering ervan. De minister moet ook hier zijn verantwoordelijkheid durven te nemen. Wij kunnen niet anders dan erkennen dat de complexiteit van de Belgische staatsstructuur ons soms parten speelt als het aankomt op een vlotte werking binnen het Benelux-verband. Dat is, tussen haakjes, het enige feit dat mij bekend is waarbij onze staatsstructuur enige problematiek zou hebben veroorzaakt of tot enige discussie zou hebben geleid.

Collega's, de gasleiding stopt niet aan de grens, de criminaliteit stopt niet aan de grens, de rivieren stoppen niet aan de grens. We hebben er met zijn allen belang bij om met een gezond enthousiasme aan dit vernieuwde Benelux-project mee te werken. We moeten ons open opstellen. Het is niet omdat wij in Vlaanderen niet automatisch in dat Benelux-verband verdragen kunnen afsluiten dat wij moeten nalaten, mijnheer Van Overmeire, om het verdragsrecht dat wij wel hebben ook met bilaterale contacten en met bilaterale verdragen te realiseren. Het ene sluit absoluut het andere niet uit.

Het nieuwe Benelux-verdrag heeft ook op deze problematiek geanticipeerd en houdt nu toch rekening met de complexe structuren van ons land. Ik ben daar zeer tevreden over. Dat zal ons in de toekomst ongetwijfeld ten goede komen.

Een laatste belangrijke punt betreft de uitbreiding van de werkingsgebieden van de Benelux Unie en het expliciet opnemen van de mogelijkheid tot samenwerking met andere landen en regio's van de EU. Waar vroeger sprake was van een Benelux Economische Unie luidt de nieuwe naam nu Benelux Unie. De grensoverschrijdende regelgeving wordt hiermee uitgebreid op het vlak van de elementen die ik daarnet heb aangehaald, zoals duurzaamheid, justitie en binnenlandse zaken. Dat is toch wel de problematiek waar wij voor staan. Dit zorgt voor een praktische aanpak en een nieuwe dynamiek voor de problemen waarmee de grensbewoners worden geconfronteerd. Er werden al afspraken gemaakt voor politionele samenwerking, crisisbeheer, luchtkwaliteit en grensoverschrijdend ambulancevervoer. Daar hebben wij de voorbije jaren in het Benelux-parlement hard voor gevochten. Het is een feit geworden dat iemand die een ongeval heeft aan de ene kant van de grens geholpen kan worden door een ambulancedienst van het andere land. Daar zijn mensenlevens mee gemoeid. Dat is dus een belangrijk aandachtspunt.

Naast een uitbreiding van de werkingsgebieden komt er een vereenvoudiging van de structuren van de Benelux Unie en wordt er uitdrukkelijk voorzien in een samenwerking van de Benelux-landen met andere landen van de Europese Unie of andere regionale samenwerkingsverbanden. In dit kader heb ik als voorzitter van het Benelux-parlement al met succes contacten kunnen leggen met Nordrhein-Westfalen, de grootste deelstaat van Duitsland. Collega's, het was niet alleen op ons initiatief maar ook op uitdrukkelijke vraag van de deelstaat Nordrhein-Westfalen dat die contacten de voorbije maanden werden geïntensifieerd en dat wij tot een heel goede samenwerking zijn kunnen komen. Wij hebben contacten met de Nordic Council, dat zijn de Scandinavische landen, die ook zo'n regionaal samenwerkingsverband hebben, en met de Baltic Assembly, de Baltische staten. Ook vanuit andere regionale samenwerkingsverbanden zijn er vragen om tot positieve en constructieve contacten te komen.

Ik heb de voorbije twee jaar gewerkt aan het vernieuwde Benelux-parlement. Mijnheer Van Overmeire, ik stel vast dat er over alle fracties heen – en dat heeft mij enorm getroffen – hard wordt samengewerkt. U noemt twee fracties in Nederland die zich kritisch hebben opgesteld ten opzichte van het Benelux-parlement. Ik kan, als voorzitter van dat parlement, alleen maar vaststellen dat dit fracties zijn die vertegenwoordigers hadden, maar die telkens hun kat hebben gestuurd. Zij hebben dus niet constructief meegewerkt. Andere fracties, maar ook mensen uit uw partij, hebben zich absoluut positief opgesteld. We hebben heel wat veranderingen kunnen doorvoeren, ook in de structuur van het parlement en in de kostprijs van het parlement, want we moeten geen geld uitgeven als dat niet nodig is. We proberen daar tot nieuwe en efficiënte structuren te komen.

Collega's, met deze ratificatie geven wij als Vlaams Parlement duidelijk aan dat wij kiezen voor een versterkte samenwerking. Ik hoop dan ook dat deze keuze duidelijk naar voren kan komen in decretale initiatieven. Het is de beste manier om de toekomstige uitdagingen, ook in onze regio, het hoofd te bieden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: De belangrijkste elementen zijn reeds genoemd door de drie vorige sprekers. Ik wil de heer Caluwé danken voor het verslag. Hij heeft meteen ook een standpunt ingenomen dat gedeeltelijk geldt voor alle fracties, over de samenwerking in de Benelux.

Ik wil nog twee zaken benadrukken. Het regionale samenwerkingsverband dat de Benelux is en dat ooit mee aan de basis heeft gelegen van de Europese Unie zoals we die vandaag kennen, heeft navolging gekregen, onder andere met de Visegradlanden, de Nordic Council en de Baltic Assembly. Die regionale samenwerkingsverbanden in het Europa dat we vandaag kennen, kunnen een belangrijke intermediaire rol spelen en kunnen indien nodig een tegengewicht vormen tegen een aantal zeer grote Europese landen. In die zin vind ik ook dit Benelux-samenwerkingsverband bijzonder belangrijk.

Het is belangrijk dat ook de Benelux zich aanpast aan de Belgische staatsstructuur zoals we die vandaag kennen en zoals we die wellicht morgen nog uitdrukkelijker zullen kennen. Wanneer bijvoorbeeld de regeringsleiders van de drie landen samenkomen om een Europese top voor te bereiden, is het belangrijk dat men zich aanpast aan de Belgische realiteit en dat dus ook de ministers-presidenten van de gewesten daarop aanwezig zijn. Zeker in een regionaal samenwerkingsverband als de Benelux zou dit als voorbeeld moeten strekken voor wat het Europa van morgen zou kunnen zijn. Samenvattend zullen wij ook met onze fractie dit verdrag goedkeuren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Er is al veel gezegd, ik kan dus kort zijn. Ik wil wel een kanttekening maken. Mijnheer Tommelein, u beperkt de tegenstanders in Nederland tot de Partij voor de Dieren. Ik had onlangs een debat met een van uw liberale Nederlandse collega's en die was bijzonder kritisch.

Voor ons is het nieuwe Benelux-verdrag zeker interessant en belangrijk, zelfs los van de vraag of de Benelux die laboratoriumfunctie van weleer, zoals de heer Caluwé die schetste, opnieuw kan opnemen.

Mijnheer Van Overmeire, u relativeerde dat. Wij vinden het wel belangrijk dat de regio's een volwaardige plaats hebben gekregen in de Benelux-constructie. We vinden het noodzakelijk dat Vlaanderen op het internationale forum een rol speelt in zoveel mogelijk grensoverschrijdende gremia, dus ook in de Benelux.

De heer Karim Van Overmeire: Ik stel alleen vast dat wat we hebben binnengehaald met dat verdrag, veel te weinig is. Ook binnen het hernieuwde Benelux-verdrag is een afzonderlijk Vlaams standpunt niet mogelijk. Men heeft zogezegd een grote stap vooruit gezet maar uiteindelijk moet men nog altijd eerst naar een moeizame Belgische consensus zoeken. Ik vind het een beetje jammer dat het anno 2010 niet mogelijk is dat in een samenwerkingverband tussen België, Nederland en Luxemburg, Vlaanderen een ander standpunt inneemt dan Wallonië. In een volwassen manier van samenwerking moet dat kunnen.

De heer Wilfried Vandaele: We kunnen natuurlijk altijd meer willen. Op dat vlak hebt u gelijk. We kunnen de discussie voeren over het halflege en het halfvolle glas. In elk geval is deze nieuwe Benelux onzes inziens een betere Benelux dan de vorige. Dat er daarnaast ook andere samenwerkingsverbanden bestaan die een intensere samenwerking mogelijk maken, met name tussen Nederland en Vlaanderen, staat de Benelux-werking niet in de weg. Wij gaan voor een zo sterk mogelijke inbreng van Vlaanderen in die nieuwe Benelux. Wij zullen dit ontwerp van decreet dan ook goedkeuren.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft zich verontschuldigd.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 324/1)*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Protocol van wijzigingen bij het Verdrag betreffende de Internationale Hydrografische Organisatie, aangenomen in Monaco op 14 april 2005 – 366 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Pehlivan, verslaggever, heeft zich bij mij verontschuldigd. Ze verwijst naar het schriftelijke verslag, maar ze wees er wel op dat dit ontwerp van decreet in de commissie eenparig werd goedgekeurd.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 366/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VERZOEK tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sauwens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, dames en heren, als voorzitter van de Commissie voor de Vervolgingen zou ik willen vragen om een punt toe te voegen aan de agenda. We hebben deze middag vergaderd over een verzoek tot machtiging tot dagvaarding van een Vlaams volksvertegenwoordiger, en namens de commissie zou ik vragen dat mevrouw Stevens hiervan verslag mag doen en we dit punt vandaag plenair kunnen afhandelen.

De voorzitter: We zullen daar dadelijk over beslissen.

Het incident is gesloten.

■

VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE VOOR HET ELEKTRONISCHE BESTUURLIJKE GEGEVENSVERKEER

Bekrachtiging van het huishoudelijk reglement

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bekrachtiging van het huishoudelijk reglement van de Vlaamse Toezichtcommissie voor het Elektronische Bestuurlijke Gegevensverkeer, zoals bepaald in artikel 11, paragraaf 2, van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

De bespreking is geopend.

Dames en heren, op grond van artikel 11, paragraaf 2, van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer moet de Vlaamse Toezichtcommissie voor het Elektronische Bestuurlijke Gegevensverkeer haar huishoudelijk reglement ter bekrachtiging meedelen aan het Vlaams Parlement. Bij brief van 25 maart 2010 verzocht de heer Willem Debeuckelaere, voorzitter van de Vlaamse Toezichtcommissie, mij het huishoudelijk reglement te laten bekrachtigen door de plenaire vergadering.

Na een legistieke screening door de juridische dienst van het Vlaams Parlement keurde de Vlaamse Toezichtcommissie op 12 mei jongstleden een aangepaste versie van het huishoudelijk reglement goed en legde ze bij brief van 3 juni 2010 de nieuwe tekst ter bekrachtiging voor. In uitvoering van een beslissing van het Uitgebreid Bureau van 21 juni 2010 verzoek ik de plenaire vergadering om het huishoudelijk reglement van de Vlaamse Toezichtcommissie te bekrachtigen.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat het huishoudelijk reglement van de Vlaamse Toezichtcommissie voor het Elektronische Bestuurlijke Gegevensverkeer eenparig is bekrachtigd? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum en Dirk Peeters betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, MINA 4 – 584 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Watteeuw bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Sanctorum en Peeters betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, MINA 4.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, collega's, het gaat over het ontwerp van milieubeleidsplan. Waarom een spoedbehandeling? Dat is heel eenvoudig: het openbaar onderzoek loopt van 15 juni tot 14 augustus, en het voorstel van resolutie vraagt net om dat openbaar onderzoek te verlengen.

De redenen daarvoor zijn dat het een openbaar onderzoek is dat valt in het zomerverlof. We denken dat daarmee de inspraak door de bevolking onvoldoende gegarandeerd is, maar bovendien is het ook zo dat er nauwelijks tijd is voor advies van de commissie Leefmilieu, er zijn blijkbaar ook beperkte infomomenten die worden georganiseerd tijdens het zomerverlof.

Bovendien is de voorlopige vaststelling van het ontwerp van milieubeleidsplan ook veel te laat gebeurd. Normaal gezien moet dat 8 maanden voor de inwerkingtreding gebeuren, we zijn al juni en het plan zou begin 2011 van kracht moeten worden.

We vragen in de eerste plaats dat het openbaar onderzoek wordt verlengd zodat de inspraak van de burger kan worden gegarandeerd en dat ook gemeenten en provincies meer tijd krijgen om hun bezwaren in te dienen.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, collega's, ik stel voor om dit in de commissie te bespreken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De uitslag van de stemming bij zitten en opstaan is niet duidelijk. We gaan daarom over tot een hoofdelijke stemming. Wie voor de spoedbehandeling is, stemt ja. De anderen stemmen nee, of onthouden zich.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
50 leden hebben ja geantwoord;
57 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de heren Sanctorum en Peeters betreffende de verlenging van het openbaar onderzoek rond het ontwerp van Milieubeleidsplan 2011-2015, MINA 4 naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed verwezen.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Hostekint.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VERZOEK tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, daarnet heeft de voorzitter van de Commissie voor de Vervolgingen gevraagd de agenda aan te vullen met de bespreking en stemming van het verzoek tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda? (*Instemming*)

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verzoek tot machtiging tot vervolging van een Vlaams volksvertegenwoordiger.

Overeenkomstig artikel 85, punt 5 van het Reglement van het Vlaams Parlement kan het woord alleen worden gevoerd door de verslaggever van de commissie, door de betrokken volksvertegenwoordiger of een andere volksvertegenwoordiger die hem vertegenwoordigt en zijn raadsman, en door één spreker voor en één spreker tegen.

Mevrouw Helga Stevens, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Helga Stevens: De Commissie voor de Vervolgingen heeft op 12 mei en 23 juni 2010 een verzoek tot verlof tot dagvaarding van een Vlaams volksvertegenwoordiger behandeld. We hebben het hier over mevrouw Van Volcem.

Bij brief van 29 maart 2010 werd het Vlaams Parlement door de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent verzocht op grond van artikel 120 juncto artikel 59 van de Grondwet de parlementaire onschendbaarheid van een Vlaams parlementslid op te heffen, met het oog op het dagvaarden van deze laatste en de behandeling voor de politierechtbank.

De Commissie voor de Vervolgingen nam op dinsdag 12 mei 2010 kennis van het bijgevoegde dossier conform artikel 85 van het Reglement van het Vlaams Parlement. De commissie heeft na beraad uitspraak gedaan over het dossier op dinsdag 23 juni 2010.

Het dossier is aan het Vlaams Parlement voorgelegd op grond van artikel 120 juncto artikel 59 van de Grondwet. De Commissie voor de Vervolgingen nam vooreerst kennis van de grondwettelijke contouren van haar opdracht. Artikel 120 van de Grondwet bepaalt het volgende. “Ieder lid van een Raad geniet de onschendbaarheid bepaald in de artikelen 58 en 59.” Artikel 59 van de Grondwet, voor zover van toepassing in dit dossier, luidt als volgt. “Behalve bij ontdekking op heterdaad kan geen lid van een van beide Kamers, tijdens de zitting en in strafzaken, worden verwezen naar of rechtstreeks gedagvaard voor een hof of een rechtbank, of worden aangehouden dan met verlof van de Kamer waarvan het lid deel uitmaakt. (...)”

Conform artikel 85 heeft de Commissie voor de Vervolgingen aan het betrokken parlementslid gevraagd of ze wenst gehoord te worden door de commissie. De betrokken Vlaams volksvertegenwoordiger deelde mee geen gebruik te willen maken van het recht om door de commissie gehoord te worden. Op 12 mei 2010 werd met betrekking tot het dossier een advies gevraagd aan de juridische dienst van het Vlaams Parlement over het begrip ‘ontdekking op heterdaad’.

Naar aanleiding van de bespreking op 23 juni, vandaag dus, uitte de commissie haar ongenoegen over het feit dat het dossier en de naam van de betrokkene reeds waren uitgelekt in de pers. De schade die daarmee wordt aangericht, is buiten proportie. Een aantal commissieleden merkten op dat het bestaan van het dossier hun reeds ter ore was gekomen vooraleer het in het parlement aanhangig werd gemaakt. Een commissielid pleit voor transparante communicatie.

Er werd ook opgemerkt dat het in dezen om een beperkt dossier gaat. De commissie vraagt zich daarom ook af of men in dezen niet tot een minnelijke schikking had kunnen komen. Er werd meegedeeld dat het betrokken parlementslid zelf om opheffing van de parlementaire onschendbaarheid verzoekt.

Een parlementslid vraagt zich toch nog af of de procureur-generaal toch niet de mogelijkheid had om ‘ontdekking op heterdaad’ in te roepen. Een ander parlementslid stelt dat het niet zeker is of er in dit geval al dan niet sprake kan zijn van ‘ontdekking op heterdaad’. Het parlementslid is van oordeel dat hier sprake is van een verkeerd signaal. De procureur-generaal had de sleutel in handen om tot een andere oplossing te komen door middel van een minnelijke schikking, een boete bijvoorbeeld.

Gelet op de algemene principes inzake de parlementaire onschendbaarheid, gelet op het door de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent aan het Vlaams Parlement voorgelegde dossier, besluit de Commissie voor de Vervolgingen na beraad met 6 stemmen bij 1 onthouding om de parlementaire onschendbaarheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op te heffen. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem, vraagt u het woord? (*Neen*)

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

Wij stemmen bij zitten en opstaan over het besluit van de Commissie voor de Vervolgingen.

De volksvertegenwoordigers die het eens zijn met het besluit, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het besluit is aangenomen.

Ik zal de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent in kennis stellen van de beslissing van het Vlaams Parlement.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en de Verklaring, ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008 – 324 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

103 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Protocol van wijzigingen bij het Verdrag betreffende de Internationale Hydrografische Organisatie, aangenomen in Monaco op 14 april 2005 – 366 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

105 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 30 juni 2010 om 9.30 uur, 14 uur en 19 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.08 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijk, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Jan Verfaillie: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Marc Hendrickx, An Michiels: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Philippe De Coene, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Erik Arckens, Johan Deckmyn, Marleen Van den Eynde■

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Mieke Vogels

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceyskens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Kathleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceyskens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De

Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■